

Справа № 761/34909/17
Провадження №1-кп/761/845/2018

В И Р О К
іменем України

30 жовтня 2018 року

Шевченківський районний суд м. Києва
у складі: головуєчого судді Хардіної О.П.,
суддів Бугіля В.В., Циктіча В.М.,
за участю: секретаря судового засідання Нешви І.О.,
прокурора – Вакарова Д.В.,
захисників – Бойка П.А., Черезова І.Ю., Мірошника О.М., Солодка Є.В.,
обвинувачених – Гречківського П.М., Шкляра О.С.,
потерпілого –Климчука А.В.
розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в м.Києві
кримінальне провадження за обвинуваченням
Гречківського Павла Миколайовича

Шкляра Олега Степановича

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42016000000002150 від 19.08.2016,-

У С Т А Н О В И В :

Гречківський П.М. та Шкляр О.С. обвинувачуються кожен окремо у вчиненні злочину, передбаченого ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, за таких обставин.

Згідно з висунутим 27.05.2017 року обвинуваченням, Гречківський П.М. є адвокатом, адвокатську діяльність якого зупинено з 27 квітня 2015 року у зв'язку з обранням членом Вищої ради юстиції України.

Також згідно з висунутим обвинуваченням Климчук А.В. на підставі довіреності №1 від 08.08.2016 року представляє інтереси ТОВ "Богадар" та, за необхідності, надає правову допомогу у зв'язку з господарським спором, учасником якого є ТОВ "Богадар". Приблизно з 2006 року Климчук А.В.

підтримує робочі стосунки з арбітражним керуючим Шкляром О.С.

17 серпня 2016 року, приблизно о 12 годині 00 хвилин, у приміщенні ресторану "Тифліс", що знаходиться за адресою: м.Київ, вул. Рогнідинська, буд.1/13, Климчук А.В. зустрівся зі Шкляром О.С. для отримання від нього безоплатної консультації щодо судової перспективи господарського спору про визнання недійсним патентів ТОВ "Богадар".

Під час розмови у Шкляра О.С. виник злочинний умисел, спрямований на шахрайське заволодіння грошовими коштами Климчука А.В., який представляє інтереси ТОВ "Богадар". Для доведення свого злочинного умислу до кінця, з метою введення Климчука А.В. в оману щодо наявності у нього впливових зв'язків у судовій гілці влади та забезпечення винесення судом рішення на користь ТОВ "Богадар", того ж дня, Шкляр О.С. повідомив Гречківського П.М. про свій злочинний план та запропонував останньому взяти участь у вчиненні злочину, на що Гречківський П.М. погодився.

При цьому Гречківський П.М. усвідомлював, що в силу своїх службових повноважень як член Вищої ради юстиції України, не будучи суддею, уповноваженим на розгляд конкретних справ, не може реально забезпечити ухвалення судом будь-якого рішення.

Під час розмови Шкляр О.С. повідомив Климчуку А.В., що його давній приятель Гречківський П.М., з яким він щойно мав розмову, будучи членом Вищої ради юстиції України, за допомогою своїх зв'язків у Вищому господарському суді України, безпосередньо через голову Вищого господарського суду України Львова Б.Ю., може забезпечити прийняття рішень будь-якими господарськими судами в Україні незалежно від інстанції та місця знаходження та, відповідно, вирішити питання про відмову у задоволенні позову про визнання недійсними патентів ТОВ «Богадар» і залишення його в силі судами апеляційної та касаційної інстанції. При цьому Шкляр О.С. наголосив, що вирішення даного питання, згідно вимоги Гречківського П.М., буде коштувати 500 000 доларів США.

Усвідомлюючи, що Гречківський П.М. та Шкляр О.С. шляхом обману намагаються, спонукати його до добровільної передачі грошових коштів, через створення у нього хибної впевненості у вигідності таких дій та можливості впливу члена Вищої ради юстиції України на прийняття рішень судами, Климчук А.С. 19.08.2016 року звернувся із заявою до правоохоронних органів з метою виявлення, фіксації і припинення можливих злочинних дій Гречківського П.М. та Шкляра О.С.

06 вересня 2016 року о 14 годині 31 хвилині у приміщенні ресторану «Тифліс» Климчук А.В. згідно попередньої домовленості зустрівся зі Шкляром О.С., який під час розмови повідомив, що грошові кошти у сумі 500 000 доларів США необхідно буде сплатити у три етапи: 150 000 доларів США за позитивне рішення суду першої інстанції, 150 000 за позитивне рішення апеляційного суду, 200 000 доларів США за позитивне рішення Вищого господарського суду України. Шкляр О.С. також повідомив, що Гречківський П.М. поставив вимогу, щоб грошові кошти передавалися не пізніше ніж за тиждень до судового засідання, на якому повинно бути прийнято судове рішення.

Крім того, Шкляр О.С. та Климчук А.В. домовились, що перша передача грошових коштів у сумі 150 000 доларів США повинна відбутись 21 вересня 2016 року перед судовим засіданням, яке призначене на 26 вересня 2016 року.

20 вересня 2016 року о 22 годині 38 хвилин у телефонній розмові, що відбулася між Гречківським П.М. та Шкляром О.С., останні узгодили свої подальші злочинні дії та інші обставини вчинення стосовно Климчука А.В. кримінального правопорушення, Гречківський П.М. виразив стурбованість з приводу можливого викриття його у вчиненні злочину. Зокрема, Гречківський П.М. у завуальованій формі дав усну вказівку Шкляру О.С., що після отримання останнім грошових коштів їх необхідно буде десь сховати та нікуди з грошима більше не їхати, чекати від нього подальших вказівок. Крім того, Гречківський П.М. повідомив Шкляру О.С., що він розрахується з ним пізніше у місті Житомир. Також Гречківський П.М. наголосив на тому, щоб Шкляр О.С. одразу після отримання від Климчука А.В. грошових коштів повідомив Гречківського П.М. про це у прихованій формі.

21 вересня 2016 року о 12 годині 55 хвилин Шкляр О.С., перебуваючи поблизу ресторану "Поляна", що розташований за адресою: м.Київ, вул.Бульварно-Кудрявська,буд.2/4, діючи умисно та за попередньою змовою з Гречківським П.М., з метою незаконного заволодіння шляхом обману грошовими коштами Климчука А.В., вважаючи, що отримує від останнього грошові кошти у сумі 150 000 доларів США, отримав грошові кошти у сумі 51 000 доларів США, що відповідно до курсу НБУ на вказану дату становило 1 315 800 гривень, для нібито оплати за винесення судом першої інстанції рішення на користь ТОВ "Богадар".

Надаючи грошові кошти, Климчук А.В., будучи раніше введеним в оману щодо вигідності передачі такого майна, усвідомлював, що надає її представнику Вищої ради юстиції, що наділений повноваженнями формувати суддівський корпус, який не вправі одержувати будь-яку винагороду у зв'язку із можливостями займаної посади. У той же час Гречківський П.М., одержуючи за співучасті Шкляра О.С. грошові кошти, розумів (не міг не розуміти) значущість займаної ним посади, її статусність та можливості; ураховував також вагомість цієї посади у сприйнятті Климчуком А.В., мету, яку той переслідував, та переконаність останнього у тому, що ця мета буде досягнута завдяки можливостям посади, яку обіймає Гречківський П.М.

Одразу після отримання Шкляром О.С. грошових коштів у сумі 51 000 доларів США його було затримано у порядку ст.208 КПК України.

Таким чином, з причин, які не залежали від їх волі, Гречківський П.М. та Шкляр О.С. не вчинили усіх дій, що вважали за необхідне для доведення до кінця свого злочинного умислу, спрямованого на заволодіння грошовими коштами Климчука А.В. у сумі 500 000 доларів США, що відповідно до курсу НБУ на вказану дату становило 12 900 000 гривень.

З огляду на наведене Гречківський П.М. та Шкляр О.С. обвинувачуються у вчиненні незакінченого замаху на заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах за попередньою змовою групою осіб шляхом обману, та їх дії кваліфіковані за ч. 3 ст. 15 та ч. 4 ст. 190 КК України.

4

У судовому засіданні обвинувачений Гречківський П.М., категорично заперечуючи свою участь у вчиненні будь-яких злочинних дій, наявність будь-якої злочинної змови зі Шкляром О.С. на заволодіння майном Климчука А.В. шляхом шахрайства, пояснив, що протягом тривалого часу підтримував дружні стосунки зі Шкляром О.С. У період серпня – вересня 2016 року останній жодного разу не звертався до нього з пропозицією посприяти будь-яким фізичним та юридичним особам, у тому числі Климчуку А.В., якого він взагалі не знав та ніколи не зустрічався, та ТОВ «Богадар», з посадовими особами чи власниками якого він також не був знайомий, не зустрічався.

21.09.2016 о 12.14 год., як йому потім стало відомо, ще до фактичного затримання Шкляра О.С. з переданими йому Климчуком А.В. грошовими коштами, працівниками Генеральної прокуратури України йому, Гречківському П.М., була вручена повістка про виклик на допит до Генеральної прокуратури України в якості підозрюваного, у той час, коли будь-яка підозра йому взагалі не була оголошена.

В цей же день, увечері, на допиті, який проводився слідчим прокуратури Козицьким О.С., йому в порушення вимог чинного кримінального процесуального закону, неуповноваженою особою була вручена постанова про оголошення підозри у намаганні за змовою зі Шкляром О.С. заволодіти грошовими коштами Климчука А.В.

У подальшому під час проведення досудового розслідування слідчі та прокурори постійно допускали суттєві порушення вимог КПК України щодо збирання доказів нібито його та Шкляра О.С. винуватості, у тому числі порушували права підозрюваних на захист та чинили психологічний тиск на них.

Вважає, що на прохання зацікавленої особи, яка перебувала у дружніх стосунках з високопосадовцями Генеральної прокуратури України, щодо нього, а саме Гречківського П.М., із використанням його особистих стосунків зі Шкляром О.С., через Климчука А.В. була вчинена провокація злочину з метою усунути його від посади члена Вищої ради юстиції. Усі представлені стороною обвинувачення докази просить визнати недопустимими, оскільки вони зібрані із суттєвим порушенням вимог КПК України.

Зокрема, Гречківський П.М. стверджував, що тривалий час був знайомий з власником мережі «АТБ-маркет» Буткевичем Г.В. та його зятем - народним депутатом України Рибалкою С.В.

Після розлучення Рибалки С.В. з донькою Буткевича Г.В. відносини між вказаними особами погіршилися в силу наявності декількох спорів у судах. Буткевич Г.В. вважав, що Гречківський П.М. допомагав Рибалці С.В. у вирішенні цих спорів, а тому протягом 2016 року неодноразово погрожував обвинуваченому неприємностями, якщо Гречківський П.М. не стане на сторону Буткевича Г.В., у зв'язку із чим обвинувачений вимушений був звертатись з відповідним заявами до керівництва Вищої ради юстиції.

За показаннями обвинуваченого, оскільки Гречківський П.М. не погодився з пропозиціями Буткевича Г.В., останній через своїх знайомих та друзів у правоохоронних органах вирішив помститися Гречківському П.М. шляхом вчинення щодо нього провокації злочину та незаконного притягнення його до

кримінальної відповідальності.

Одночасно звернув увагу на обставини швидкого поширення в загальнодоступній мережі, засобах масової інформації відео затримання Шкляра О.П., його показання, поширення поспішних заяв представників Генеральної прокуратури з оцінками події.

Крім того, вважає, що саме Климчук А.В. був спеціально підібраний правоохоронними органами для вчинення провокації злочину та імітування обстановки злочину щодо нього, оскільки за даними відкритих джерел, раніше неодноразово вчиняв аналогічні провокації щодо судді Житомирського районного суду Житомирської області Баренко С. Г.; державного виконавця Кондратюка Я.В.; державного виконавця Гордійчука Я.В.; інспектора архітектурно-будівельного контролю м. Житомира Липи О.М.; голови Володар-Волинської РДА Житомирської області Сулігана А.Д.; державного реєстратора Максимсзої Ж.Ю.

Шкляр О.С., який страждає на тяжку хворобу, через яку не міг повністю усвідомлювати значення дій Климчука А.В. та керувати своїми діями; який до того ж не був та не є адвокатом, ніколи не займався судовими справами стосовно інтелектуальної власності, не мав наукових праць у цій галузі; був визначений працівниками правоохоронних органів як співучасник злочину тільки тому, що був знайомий з ним, Гречківським П.М.

Будучи допитаним у судовому засіданні, обвинувачений Шкляр О.С. категорично заперечував висунуте йому обвинувачення, дав показання, відповідно до яких він тривалий час підтримував дружні стосунки з Гречківським П.М., був знайомий також із Климчуком А.В. У серпні 2016 року останній зателефонував йому та призначив зустріч з метою порадитись по якомусь питанню. 17.08.2016, зустрівшись з Климчуком А.В. у м. Києві, у ресторані «Тифліс», від Климчука А.В. почув пропозицію прийняти участь у представництві інтересів ТОВ «Богадар» у господарському суді з приводу спору, пов'язаному з патентами.

Оскільки Шкляр О.С. не був фахівцем в цій галузі права, то відмовив Климчуку А.В. Проте останній став наполягати не тільки на його участі у справі, а й запропонував залучити до цього і Гречківського П.М. Саме Климчук повідомив Шкляру О.С. про те, що керівництво товариства готове заплатити їм гонорар за роботу по наданню правової допомоги 150 тисяч доларів США за першу судову інстанцію, 150 тисяч доларів США за другу інстанцію і 200 тисяч за третю інстанцію, загалом у розмірі 500 000 доларів США, з передачею грошей частками. Климчук А.В. запевнив, що гроші будуть виплачуватися авансом і якщо справа буде програна, то Шкляр О.С. просто не отримає наступні суми коштів. Вказана сума видалася Шкляру О.С. значно завищеною, але Климчук А.В. запевнив, що ТОВ «Богадар» готове платити такі високі суми; оскільки виграш від справи також значний. При цьому Климчук навів приклад, що від одного судового виграшу ТОВ «Богадар» виграло більше 100 млн. гривень. Це вплинуло на Шкляра і він погодився, оскільки вважав умови Климчука А.В. нічим іншим як пропозицію прийняти участь в господарському спорі.

Обвинувачений не заперечував, що на прохання Климчука А.В. він

зустрічався з Гречківським П.М., проте останній, враховуючи його останню посаду члена ВРЮ, заявив, що на даний час не може займатися адвокатською діяльністю, відмовився від пропозиції, висловленої Климчуком А.В., та порадив Шкляру О.С. адвоката Юхимчук В.Є.

У подальшому Шкляр О.С. з Гречківським П.М. не зустрічався та не спілкувався. Через побоювання розриву відносин з Климчуком А.В. та неотримання гонорару про відмову Гречківського П.М. Климчуку А.В. не повідомляв, а лише підтримував версію останнього про співпрацю з іншим обвинуваченим.

Будучи самим введеним в оману Климчуком А.В., незважаючи на застереження знайомих про неправомірну поведінку потерпілого, 21 вересня 2016 року приїхав до м. Києва, зустрівся з Климчуком А.В. та отримав від нього грошові кошти, вважаючи, що вони є авансом за подальшу роботу по наданню правової допомоги ТОВ «Богадар», після чого був затриманий працівниками правоохоронних органів.

При затриманні та у подальшому через порушення працівниками СБУ та Генеральної прокуратури України його права на захист, створення ними неналежних умов утримання та ненадання йому медичної допомоги у зв'язку із його хворобливим станом здоров'я, а також незабезпечення участі адвоката для його захисту, вимушений був обмовити Гречківського П.М., заявивши про участь останнього у підготовці злочину.

Вважає, що щодо нього та Гречківського П.М. Климчуком А.В. була вчинена провокація злочину, а матеріали кримінальної справи фактично сфальсифіковані працівниками правоохоронних органів.

Відповідно до ст. 2 КПК України завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод, законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

За ч. 2 ст. 17 КПК України ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.

Згідно з положеннями ст. 22 КПК України кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності, що передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими цим Кодексом.

Відповідно до ст. 25 КПК України прокурор, слідчий зобов'язані в межах своєї компетенції розпочати досудове розслідування в кожному випадку безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення /за виключенням випадків, коли кримінальне провадження може бути розпочате

лише на підставі заяви потерпілого/ або в разі надходження заяви /повідомлення/ про вчинення кримінального правопорушення, а також вжити всіх передбачених законом заходів для встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила.

Крім того, саме на них законом покладається обов'язок всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень відповідно до ст. 9 КПК України.

Так, відповідно до ст. 91 КПК України у кримінальному провадженні підлягають доказуванню, зокрема: 1) подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення); 2) винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення; 3) вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат; 4) обставини, які впливають на ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, характеризують особу обвинуваченого, обтяжують чи пом'якшують покарання, які виключають кримінальну відповідальність або є підставою закриття кримінального провадження; 5) обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності або покарання.

За ст. 92 КПК України обов'язок доказування обставин, передбачених статтею 91 цього Кодексу, покладається на сторону обвинувачення безпосередньо у судовому засіданні.

Так, на обґрунтування винуватості Гречківського П.М. та Шкляра О.С. у вчиненні інкримінованого кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 15 та ч. 4 ст. 190 КК України, сторона обвинувачення посилається на фактичні дані, які досліджені судом безпосередньо в судовому засіданні, та містяться в :

показаннях потерпілого Климчука А.В., відповідно до яких він був адвокатом та займався юридичною практикою з надання правової допомоги у вирішенні спорів фізичним та юридичним особам. З Гречківським П.М. знайомим не був та ніколи не зустрічався. Дізнався про цю особу від Шкляра О.С., з яким підтримував дружні стосунки та періодично зустрічався. У серпні 2016 року, отримавши пропозицію представляти інтереси ТОВ «Богадар» у спорі про інтелектуальну власність, для отримання консультацій призначив зустріч зі Шкляром О.С., який запропонував свою допомогу через члена ВРЮ Гречківського П.М. для отримання позитивного рішення для ТОВ «Богадар». Зі слів Шкляра О.С. Гречківський П.М. заявив, що за здійснення ним впливу на судові органи останній вимагає грошові кошти у розмірі 500 000 доларів США, які слід передати частинами, а саме: по 150 000 доларів США за першу та апеляційну інстанції та 200 000 доларів США – за касаційну інстанції. При цьому Климчук А.В. не зміг уточнити, коли саме -в першу зустріч чи у подальшому - була названа сума винагороди для Гречківського П.М. У подальшому, зрозумівши, що Шкляр О.С. та Гречківський П.М. таким чином намагаються у незаконний спосіб заволодіти його та товариства грошима, 19.08.2016 звернувся з

відповідною заявою до Генеральної прокуратури України, після чого відповідні відомості були внесені до ЄРДР, порушена кримінальна справа та він як потерпіла особа дав свою згоду на співробітництво з правоохоронними органами, не заперечуючи тих обставин, що як адвокат фактично не мав права цього робити.

Протягом серпня – вересня 2016 року він разом з співробітниками СБУ та працівниками Генеральної прокуратури України фіксував усі зустрічі зі Шкляром О.С. за допомогою технічних засобів, а 21.09.2016 під контролем правоохоронних органів передав Шкляру О.С. частину грошових коштів, а саме 51 000 доларів США, 1 000 доларів США з яких належала особисто йому.

З самого початку спілкування зі Шкляром О.С. вважав останнього та Гречківського П.М. шахраями, а тому і звернувся з відповідною заявою до ГПУ за захистом своїх прав.

Одночасно Климук А.В. в суді зазначив, що представники ТОВ «Богадар» знайшли його через мережу Інтернет, оскільки він є відомим адвокатом в м.Житомирі, з ним зв'язалися через месенджер «Вайбер», запропонували йому зайнятися господарською справою Товариства. Після того як він погодився на пропозицію, йому передали довіреність та документи, пов'язані зі справою. Климчук А.В. підтвердив, що перед отриманням цього доручення ніколи не зустрічався з представниками ТОВ «Богадар». Як він пояснив, довіреність та документи по господарській справі йому передали поїздом. Де знаходиться оригінал довіреності пояснити не зміг. Обґрунтовує необхідність своєї участі в господарській справі за участю ТОВ «Богадар» необхідністю підготувати заперечення на позов.

Також на обґрунтування висунутого Гречківському П.М. та Шкляру О.С. обвинувачення прокурор посилається на долучені та безпосередньо досліджені судом фактичні дані, які містяться в

- заяві Климчука А.В., адресованій заступнику Генерального прокурора України Столярчуку Ю.В., щодо вчинення Гречківським П.М. та Шкляром О.С. протиправних дій. Згідно з відмітками, вказана заява була зареєстрована в приймальні Генеральної прокуратури України за вх. № 186166-16 від 19.08.2016, на заяві міститься відмітка за вх. № 07/1-285зв-16 від 22.08.2016 з приймальні громадян. Додатки в заяві не зазначені, містяться резолюції посадових осіб Генеральної прокуратури України для організації в порядку ст. 214 КПК України;

- кольоровій фотокопії «довіреності № 1», виданій ТОВ «Богадар» 08 серпня 2016 року Климчуку А.В. на представництво,

- копії посвідчення адвоката № 72 від 24.11.2010 року Климчука А.В., виданого на підставі на підставі свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю № 366 від 24.12.2004 року, виданого рішенням кваліфікаційно – дисциплінарної комісії адвокатури Житомирської області, правильність копії підтверджується підписом Климчука А.В.,

- витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань №420161000000002150 про внесення відомостей 19.08.2016 за фактом вчинення кримінального правопорушення за ознаками ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, витяг сформований 18.11.2016;

- повідомленні заступнику Генерального прокурора України Столярчуку

Шевченківський районний суд
міста Києва

Хардіна

*2610*33044941*1*1*

Ю.В. про прийняття кримінального провадження до провадження та початок досудового розслідування (відповідно до ст. 111 КПК України), яке підписано старшим слідчим в ОВС ГПУ Черепановим Р.О., датоване також 19.08.2016,

- постанові від 19.08.2016 заступника начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки – начальника першого слідчого відділу Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України Машики В. про доручення проведення досудового розслідування слідчій групі,

- постанові від 06.10.2016 заступника начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України Лотоцького Е. про доручення проведення досудового розслідування слідчій групі,

- постанові від 06.10.2016 року заступника начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України Лотоцького Е. про зміну групи слідчих, до якої увійшов, серед інших: заступник начальника департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України – начальник управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Генеральної прокуратури України Сус Д.М., старший слідчий в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Неділько О.В., а також старший слідчий в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Черепанов Р.О.,

- постанові від 19 жовтня 2016 року заступника начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України Лотоцького Е. про зміну групи слідчих, до якої увійшов, серед інших старший слідчий в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Неділько О.В., а також старший слідчий в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Черепанов Р.О.

- постанові від 21.09.2016 Генерального прокурора Луценка Ю.В. про зміну групи прокурорів, до якої увійшли: начальник відділу процесуального керівництва та підтримання державного обвинувачення управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Коваленко Ю.О., заступник начальника відділу процесуального керівництва та підтримання державного обвинувачення

управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України Керман С.Ю., та інші ,у тому числі сам Генеральний прокурор Луценко Ю.В.

- постанові від 22.08.2016 заступника Генерального прокурора Столярчука Ю.В. про визначення групи прокурорів, до якої увійшли зазначені посадові особи Коваленко Ю.О., Керман С.Ю., у тому числі заступник Генерального прокурора Столярчук Ю.В.,

- постанові від 30.09.2016 Генерального прокурора про визначення підслідності у вказаному кримінальному провадженні, доручено здійснювати Департаменту з розслідування ОВС у сфері економіки Генеральної прокуратури України, із зазначенням необхідності запобігання неефективному слідству,

- письмовій згоді Климчука А.В. від 19.08.2016 на залучення його до конфіденційного співробітництва та проведення інших негласних слідчих (розшукових) дій ,

- постанові від 26.08.2017 старшого слідчого в ОВС другого слідчого відділу управління з розслідування кримінальних проваджень Департаменту Генеральної прокуратури Черепанова Р.О. про залучення Климчука А.В. до проведення негласних слідчих дій у кримінальному провадженні № 4201600000002150 від 19.08.2016 у період з 19.08.2016 по 19.10.2016,

- дорученні заступника Генерального прокурора України Столярчука Ю. від 26.08.2016 ГУ БКОЗ СБ України провести негласні слідчі дії у кримінальному провадженні № 42016000000002150 на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва,

- дорученнях від 14.09.2016 від 21.09.2016 прокурора відділу Генеральної прокуратури України Паршутіна А. ГУ БКОЗ СБ України провести негласні слідчі дії у кримінальному провадженні № 42016000000002150 на підставі ухвал Апеляційного суду міста Києва від 14.09.2016, 25.09.2018, 26.09.2018,

- постанові від 21.09.2016 прокурора Паршутіна А.Б. про проведення негласних слідчих (розшукових) дій, - контроль за вчиненням злочину у формі імітування обстановки злочину із застосуванням заздалегідь ідентифікованих засобів (грошових коштів) стосовно Шкляра О.С., проведення якої доручити співробітникам ГУ БКОЗ СБ України, залучити Климчука А.В., використати заздалегідь ідентифіковані засоби – грошові кошти у сумі 1200 доларів США, надані Климчуком А.В., та грошові кошти у сумі 50 000 доларів США, які отримати в Службі безпеки України, одночасно зазначено про необхідність створення уяви про скоєння реального злочину з метою викриття ,

- ухвалях Апеляційного суду міста Києва від 25.08.2016, 26.08.2016, 14.09.2016, 14.09.2016 у кримінальному провадженні № 42016000000002150 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.14, ч.4 ст.190 КК України, про проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні стосовно Шкляра О.С., Гречківського П.М., Юхимчук В.Є.,

- протоколах за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій : від 26.09.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов

41

Климчука А.В. та Шкляра О.С. за результатами аудіо-, відеоконтролю Шкляра О.С. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-137008т/НСД від 25.08.2016, додаток до протоколу – ДВД –Р від 16.09.2016 № 869 з відеофіксацією,

- від 27.09.2016 року про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Климчука А.В. та Шкляра О.С. за результатами аудіо, відеоконтролю Шкляра О.С. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13708т/НСД від 25.08.2016, додаток до протоколу – ДВД –Р від 21.09.2016 № 870 з відеозображенням;

- від 27.09.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Гречківського П.М., Гречківської Г.В. та Шкляра О.С. за результатами аудіо контролю Шкляра О.С. та Гречківського П.М. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13708т/НСД від 25.08.2016 та №01-13732т/НСД, додаток до протоколу – ДВД –Р від 26.09.2016 № 867, інформація на якому відсутня;

- від 29.09.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Гречківського П.М., Шкляра О.С. за результатами аудіо контролю Шкляра О.С. та Гречківського П.М. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13732т/НСД від 26.08.2016, додаток до протоколу – ДВД –Р від 26.09.2016 № 867, інформація на якому відсутня;

- від 26.09.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Шкляра О.С. та Климчука А.В. за результатами аудіо, відеоконтролю Шкляра О.С. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13708т/НСД від 25.08.2016, додаток до протоколу – ДВД –Р від 06.09.2016 №868 з відеозображенням;

- від 04.10.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Гречківського П.М., Гречківської Г.В., Юхимчук В.Є. та Шкляра О.С. за результатами аудіоконтролю Гречківського П.М., Шкляра О.С. на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13708т/НСД від 25.08.2016 та №01-13732т/НСД від 26.08.2018 року, додаток до протоколу – ДВД –Р від 26.09.2016 № 867, інформація на якому відсутня;

- від 04.10.2016 про фіксування отриманих фактичних даних – розмов Шкляра О.С. та Юхимчук В.Є. за результатами проведення зняття транспортних телекомунікаційних мережі на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-14946т/НСД від 14.09.2016, додаток до протоколу – ДВД –Р від 26.09.2016 № 867, інформація на якому відсутня;

- від 26.10.2016 про фіксування отриманих фактичних даних за результатами проведення спостереження за Гречківським П.М., з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження, на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13732т/НСД від 26.08.2016;

- від 26.10.2016 про фіксування отриманих фактичних даних за результатами проведення спостереження за Шкляром О.С., з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження, на підставі ухвали Апеляційного суду міста Києва № 01-13708т/НСД від 25.08.2016,

- протоколах огляду речей від 30.12.2016 року, а саме: оптичного диску формату ДВД – Р; від 30.12.2016 року, оптичного диску формату ДВД – Р; від 23.12.2016 року флеш-носій інформації microSDKingston 16 GB; від 23.12.2016 року флеш-носій інформації microSDKingston 16 GB,

- постанові про речові докази від 24.11.2016 старшого слідчого в ОВС Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України Козицького О.С. у кримінальному провадженні № 42016000000002150 від 19.08.2016 за підозрою Гречківського П.М., Шкляра О.С. у вчиненні злочину, передбаченого ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, - грошові кошти, виявлені та вилучені у Шкляра О.С. під час його затримання поблизу ресторану «Поляна» за адресою: м.Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, 2/4, а саме: 500 (п'ятсот) купюр номіналом по 100 (сто) доларів США та 1000 (тисяча) купюр номіналом по 1 (один) долар США, у сумі 51 (п'ятдесят одна тисяча) доларів США з серіями та номерами, зазначеними в протоколі,

- дані за результатами тимчасового доступу до речей та документів на підставі ухвал слідчих суддів до документів, які знаходяться у володінні операторів мобільного зв'язку щодо номерів телефонів, яким користуються Шкляр О.С., Юхимчук В.Є., Гречківський П.М.,

- медичні документи стосовно стану здоров'я Шкляра О.С., отримані за результатами тимчасового доступу до документів на підставі ухвал слідчих суддів,

- висновок судово-психіатричного експерта № 169 від 14.02.2016 щодо Шкляра О.С., відповідно до якого Шкляр О.С. на момент затримання та під час допиту будь – яким хронічним чи тимчасовим хворобливим психічним розладом не страждав, за своїм психічним станом міг усвідомлювати значення своїх дій та керувати ними,

- протоколі огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016 в період з 09.45 годин до 10.05 годин Климчуку А.В., згідно протоколу 500 купюр номіналом по 100 доларів США та 1000 купюр номіналом по 1 долару США у загальній сумі 51 000 доларів США. В протоколі зазначено 400 позицій серій та номерів купюр номіналом 100 доларів США. Додатком до протоколу наведені копії купюр номіналом 100 доларів США загалом 500 копій. Як зазначено в протоколі, слідча дія відбувалася у зв'язку із заявою Климчука А.В. про вимагання у нього неправомірної вигоди. Як зазначено в протоколі, грошові кошти 50 000 доларів США отримані в касі ФЕУ СБ України, 1 000 доларів США належить заявнику Климчуку А.В. Гроші оглянуті, поміщені до чорної шкіряної сумки, вручені Климчуку А.В.,

- протоколі затримання Шкляра О.С. 21.09.2016 в порядку ст. 208 КПК України, в ході якого у Шкляра О.С. вилучили грошові кошти відповідно до наведеного переліку, в ході затримання та вилучення грошових коштів, речей застосовувалося відеофіксація, що є додатком до протоколу та досліджена в суді,

- протоколі про надання доступу до матеріалів досудового розслідування від 03 квітня 2017 року Шкляру О.П. та захиснику, в якому міститься зауваження захисника Мірошника О.М. про те, що ознайомлення з матеріалами здійснюється без прослуховування аудіо та відео матеріалів, частину даних слідчий не

дозволив розпечатувати та перевіряти та оглядати вміст матеріальних носіїв,

- протоколі про надання доступу до матеріалів досудового розслідування від 03 квітня 2017 року Гречківському П.М. та його захисникам, в якому відсутні дані в підтвердження можливості сторони захисту ознайомитися зі змістом електронних носіїв інформації,

Крім того, в ході судового розгляду судом безпосередньо досліджено наступні фактичні дані, надані стороною захисту, в

- копіях довідок та судових рішень по господарських справах за участю ТОВ «Богадар» з приводу права інтелектуальної власності та патентного права, судові рішення у справах за позовом ТОВ «Барта ЛТД» до ТОВ «Богадар», Державної служби інтелектуальної власності України про визнання недійсними патентів на винаходи та зобов'язання вчинити дії, в яких представником є в інтересах ТОВ «Богадар» Желтобрюхов В.В. (довіреність від 07.07.2016 б\н);

- копіях заяв та скарг адвокатів стосовно неправомірних дій Климчука А.В.; копіях рішень КДКА щодо притягнення Климчука А.В. до дисциплінарної відповідальності - рішення дисциплінарної палати Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Житомирської області від 24.02.2017 за скаргою адвоката Бойка П.А., відповідно до якого своїм рішенням комісія притягнула адвоката Климчука А.В. до дисциплінарної відповідальності та наклала дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю за порушення Присяги адвоката України, грубе порушення Правил адвокатської етики, що підриває авторитет адвокатури,

- рішенні Вищої кваліфікаційно-дисциплінарна комісії адвокатури від 30.05.2017 № v-011/2017, яким рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Житомирської області від 24.02.2017 про притягнення до дисциплінарної відповідальності у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю Климчука А.В. залишено без змін,

- відеозаписі з камер відеоспостереження Вищої ради правосуддя від 21.09.2016, де зафіксовано вихід з адміністративної будівлі та вхід у будівлю члена Вищої ради юстиції Гречківського П.М., відповідно до якого вручення підозри Гречківському П.М. у даному кримінальному провадженні відбулося о 12.14 годин, що передувало часу затримання Шкляра О. в цей день о 12.26 годин;

- висновку фоноскопичної експертизи,

- заявах Гречківського П.М. до Вищої ради юстиції від 05.09.2016, подані в березні 2016 та лютому 2018 про погрози відносно нього з боку Буткевича Г.В.;

- рішенні Господарського суду міста Києва від 26.09.2016, згідно якого ТОВ «Богадар» до 01 серпня 2016 року подала свої заперечення, інші докази у господарській справі,

- відомості в Єдиному державному реєстрі судових рішень, де містяться дані про наявність спорів у справах з приводу права інтелектуальної власності, патентного права, судові рішення за участі ТОВ «Богадар» у 128 справах,

- копії ухвали слідчого судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська від 10 грудня 2015 року про надання тимчасового доступу до речей і документів, з можливістю вилучення у Київському апеляційному господарському суді оригіналів документів, що містяться в матеріалах

14
господарської справи № 910/19980/15 за позовом ТОВ «Продукспорт» до ТОВ «АТБ –Маркет», що стосується заборгованості ТОВ «АТБ –Маркет»,

- копії ухвали слідчого судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська від 18 грудня 2015 року про надання дозволу на обшук в приміщенні Київського апеляційного господарського суду з метою відшукування матеріалів господарської справи № 910/19980/15,

- рішенні Ради суддів України № 12 від 04.02.2016 року щодо методів проведення слідчих дій працівниками правоохоронних органів, що мають ознаки посягання на незалежність органів судової влади в ході виконання ухвали слідчого судді від 18.12.2015 про обшук, було вилучено господарську справу № 910/19980/15 без дозволу слідчого судді,

- копії фіскального чеку про придбання для Шкляра О.П. медичних препаратів, в тому числі , в аптеці по вул. Володимирській 21.09.2016 о 17.49,

- висновку експерта № 286/16 за клопотанням адвоката Бойка П.А. в межах кримінального провадження, за результатами експертизи телекомунікаційних систем обладнання та засобів зроблено висновок про вміст поштових скриньок на ресурсі із зазначеними реквізитами,

- постанові прокурора Малинського району Житомирської області від 30 березня 2009 р. про порушення кримінальної справи за фактом замаху на заволодіння чужим майном шляхом обману чи зловживання довірою, вчинене за попередньою змовою осіб за ознаками злочину передбаченого ч.2 ст.15, ч2 ст.190 КК України, щодо захоплення майна, що належить Малинському споживчому товариству, Споживчому товариству «Кооператор» та Малинській районній спілці споживчих товариств, де зазначена причетна особа Климчук А.В.,

- постанові судді Корольовського районного суду м.Житомир від 21.01.2010 р. про надання дозволу на обшук житла та іншого володіння Климчука Анжея Вікторовича у кримінальній справі щодо заволодіння групою осіб майном, що належить споживчому товариству «Кооператор»,

- відповіді прокурора Житомирської області від 28.05.2015 р. у зв'язку з депутатським зверненням у кримінальному провадженні №1201506002000447, яке розслідувалося СВ Житомирського МВ УМВС України в Житомирській області за фактами заволодіння грошовими коштами та відчуженням частини нежитлового приміщення вул. Михайлівська, 8 м. Житомир, на причетність у якому Климчука А.В. посилається сторона захисту. За результатом перевірки постанови слідчих про закриття кримінального провадження були скасовані, а матеріали були скеровані до прокуратури міста Житомира для організації належного досудового розслідування,

- процесуальних документах, судових рішеннях, постановлених у кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення, фігурантом у яких в якості заявника являється також Климчук А.В., який також залучався до конфіденційного співробітництва з правоохоронними органами у справах, а також пов'язані з ним особи, відносно судді Житомирського районного суду Житомирської області Баренко С.Г.; державного виконавця Кондратюка Я.В.; державного виконавця Корольовського ВДВС Житомирського МУО

Гордійчука Я.В.; інспектора архітектурно-будівельного контролю м. Житомира Липи О.М.; голови Володар-Волинської РДА Житомирської області Сулігана А.Д.; начальника відділу державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців Коростишівської міської ради Максимової Ж.Ю.,

- витягу з журналу реєстрації відвідувачів адміністративної будівлі СБ України на адвокатський запит, відповідно до витягу зазначено час входу та виходу Климчука А.В. з будівлі 21 вересня 2016 року : 09.36/09.56 год., вул. Малопідвальна, 16 в м.Києві,

- дослідженому в закритому судовому засіданні висновку у судово-психіатричного експерта № 15 від 11.04.2017 на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 01.12.2016, відповідно до якого з урахуванням усіх наданих відомостей та медичної документації Шкляра О.С., останній за станом своєї психіки міг усвідомлювати значення своїх конкретних дій та не міг керувати ними, психічний та фізичний стан в момент подій інкримінованого йому злочину могли впливати на правильність сприйняття, запам'ятовування, відтворення фактів, що мають значення для справи, зважаючи на особливості фізичного та психологічного стану міг передбачати наслідки своїх дій, враховуючи особливості розумового, психічного та психологічного стану не міг швидко і точно реагувати на події, на даний момент виявляє ознаки

в період вчинення інкримінованого діяння Шкляр О.С.

виявляв ознаки

. Розлади психічної діяльності та хворобливий стан психіки Шкляра О.С. обумовлювали його поведінку, яка є предметом досудового розслідування у кримінальному провадженні.

- показаннях свідка Суса Д.М., відповідно до яких останній в категоричній формі стверджував, що під час його роботи в Генеральній прокуратурі України, приблизно у серпні 2016 року йому стало відомо, що деякі зацікавлені особи із особистих мотивів за допомогою керівництва Генеральної прокуратури України намагаються вчинити провокацію злочину щодо Гречківського П.М. з метою відсторонення його від займаної посади члена ВРЮ, знищення його репутації, для чого була утворена відповідна група з оперативних працівників СБУ для проведення негласних слідчих (розшукових) дій та група слідчих Генеральної прокуратури України, які фактично фальсифікували процесуальні документи, виготовляючи їх заздалегідь та у позапроцесуальний спосіб. При цьому завчасно було повідомлено, що в прокуратуру надійде заява про злочин стосовно когось з членів Вищої ради юстиції і потрібно буде дати цій заяві хід.

Крім того, Сус Д.М. дав показання про те, що через певний час після виключення із складу цієї групи, йому стало відомо, що з шостої спроби працівникам Генеральної прокуратури вдалось здійснити свої плани та притягнути Гречківського П.М. до кримінальної відповідальності. До того ж, керівництво ГПУ неодноразово пропонувало йому використати свої зв'язки у судових та інших органах з метою отримати позитивні результати, в тому числі

Шевченківський районний суд
міста Києва

Хардіна

*2610*33044941*1*1*

щодо обрання запобіжних заходів до підозрюваних, у розгляді, зокрема клопотань про обрання Гречківському П.М. запобіжних заходів та в отриманні інших дозволів.

- показаннях свідка Рибалка С.В., відповідно до яких він мав дружні стосунки з Гречківським П.М. в період з 2012 по 2015 роки. З батьком колишньої дружини – Буткевичем, впливовою людиною та бізнесменом, у Рибалка С.В. виник конфлікт у зв'язку з сімейними обставинами та на тлі ведення бізнесу. Вважає, що через дружні стосунки його, Рибалка С.В., з Гречківським П.М., та подальшим результатом розгляду справ в судах не на користь Буткевича останній почав мститися також і Гречківському П.М.,

- показаннях свідка Кондратюка Я.В., відповідно до яких він з 2011 року знайомий з Климчуком А.В., працював у нього як помічник адвоката. Восени 2012 року Климчук зв'язався з ним, коли Кондратюк Я.В. працював в державній виконавчій службі, та попросив допомогти йому в одному виконавчому провадженні, де необхідно було описати майно боржника для передачі на прилюдні торги. Климчук запросив його та його знайомого державного виконавця Гордійчука зайти до нього в офіс. При виході з приміщення офісу було затримано Кондратюка та Гордійчука, у Гордійчука було виявлено гроші, які помічені як хабар. Вказав, що ці гроші були підкинуті в ході провокації,

- показаннях свідка Баренко С.Г., відповідно до яких вона являється суддею Житомирського районного суду Житомирської області у відставці, познайомилася з Климчуком А.В. під час роботи суддею, коли Климчук А.В. на нараді суддів був представлений колективу суддів як адвокат – початківець в Адвокатському об'єднанні суддів, що її здивувало, оскільки з таким представленням адвоката колективу суддів вона стикнулася вперше. Як представник адвокат Климчук А.В. у справах, які перебували в її провадженні, діяв рідко. Проте у 2009 році вона отримала справу, яка перебувала в провадженні суду тривалий час, де приймав участь адвокат Климчук А.В. в якості представника. З цього часу він почав зустрічати її біля суду, по дорозі додому, задавав їй якісь питання. За участю Климчука А.В. була сфабрикована кримінальна справа стосовно неї по обвинуваченню у вчиненні корупційного злочину. Вказала, що з урахуванням відомих їй даних про участь Климчука А.В. в інших справах стосовно інших осіб – Кондратюка Я.В., працівника міської ради Липи, начальника Коростишівського відділу реєстрації фізичних, юридичних осіб Максименко Ж. по тій же схемі дій, що і в справі стосовно неї, характеристик Климчука А.В., зібраних нею та її захисником, вважає, що Климчук А.В. діє як провокатор вчинення злочину у численних кримінальних справах. Також їй відомо про тісні зв'язки Климчука А.В. з посадовими особами Служби безпеки України. На даний час вона, інші особи, які вважає, постраждали від дій Климчука А.В., також визнані потерпілими у кримінальному провадженні, яке здійснюється Військовою прокуратурою за фактами злочинів в сфері службової діяльності та проти правосуддя.

Суд, проаналізувавши та оцінивши кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку, перевіrivши та оцінивши усі доводи учасників

судового провадження, дійшов до наступного висновку.

Відповідно до вимог ст. 370 КПК України, обґрунтованим є рішення ухвалене судом на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, які підтверджені доказами, дослідженими під час судового розгляду та оціненими судом відповідно до ст. 94 цього Кодексу.

При цьому, згідно з ч. 2 ст. 94 КПК України, жоден доказ не має наперед встановленої сили. При постановленні вироку суд за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин кримінального провадження в їх сукупності, керуючи законом, повинен оцінити кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного рішення та для вирішення питань, зазначених у ст. 374 КПК України.

Усі сумніви щодо доведеності обвинувачення, якщо їх неможливо усунути, повинні тлумачитись на користь обвинуваченого. Коли зібрані у справі докази не підтверджують обвинувачення і всі можливості збирання додаткових доказів вичерпані, суд зобов'язаний постановити виправдувальний вирок.

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 84 КПК України доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких суд встановлює наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню.

Як убачається із наданих прокурором доказів, Климчук А.В. 19.08.2016 звернувся до Генеральної прокуратури України із заявою про дії, які вчинені Гречківським П.М. та Шкляром О.С. щодо нього як представника ТОВ «Богадар». В цей же день Климчук А.В. був визнаний потерпілим з роз'ясненням йому процесуальних прав потерпілого та як зазначає сторона захисту, у період часу з 11.00 год. до 12.15 год. допитаний слідчим Черепановим Р.О. в якості потерпілого. В цей же день надані Климчуком А.В. відомості були внесені у ЄРДР та кримінальному провадженню присвоєний номер 42016000000002150.

Так, відповідно відбитку штрих-коду реєстрації Генеральної прокуратури України заява Климчука А.В. була зареєстрована у Генеральній прокуратурі 19.08.2016 за №186165-16. Саме у цей день, о 15.56.59 відповідні відомості були внесені до ЄРДР, проте за іншим штампом на заяві – «з приймальні громадян», вона в подальшому була зареєстрована у Генеральній прокуратурі лише 22.08.2016 за №07/1-285 зв-16.

При цьому сторона обвинувачення не надала суду достатніх доказів того, коли саме Климчук А.В. як представник ТОВ «Богадар» звернувся за захистом можливо порушених прав, маючи на це дійсно документ – довіреність на представництво, при тому, що в заяві від 19.08.2016 про злочин Климчука А.В. зазначено, що він діє на підставі довіреності, датованої 08.09.2016, що не настала, та яким чином його заява з резолюціями керівників відповідних підрозділів Генеральної прокуратури була передана конкретним слідчим у такий короткий термін, з порушенням логіки та порядку отримання заяви громадянина органом спочатку у приймальні громадян. Ці протиріччя не були спростовані прокурором під час судового розгляду. При цьому, будучи допитаним у суді, сам Климчук

18
А.В. не зміг надати будь-яких логічних пояснень, куди ж конкретно та коли він звертався із заявою про вчинення щодо нього та ТОВ «Богадар» злочину.

Крім того, суд враховує, що до матеріалів судового розгляду була приєднана лише кольорова світлокопія довіреності від 08 серпня 2016 року, достовірність якої заперечується стороною захисту, потерпілий Климчук А.В. не зміг дати пояснення щодо місця знаходження оригіналу документа.

Климчук А.В. та прокурор в суді не представили суду оригінал цього доручення та будь-які інші документи, які б об'єктивно та достовірно вказували на надання Климчуком А.В. правової допомоги ТОВ «Богадар» у спорі з ТОВ «Барта ЛТД», з огляду на посилання Климчука А.В. на те, що йому невідоме місце знаходження цього оригіналу та на відсутність будь-яких відомостей щодо його конкретної участі у розгляді позову у судових органах.

Більш того, встановивши за своїми висновками, що Гречківський П.М. та Шкляр О.С. своїми діями намагалися вчинити злочин щодо товариства, сторона обвинувачення будь-яких фактичних даних за результатами процесуальних та слідчих дій для встановлення дійсної особи, яка потерпіла чи могла потерпіти від будь-яких протиправних дій, суду не надала.

При цьому сторона захисту надала фактичні дані та своїх показаннях Гречківський П.М. зазначає, що директор ТОВ «Богадар» у листопаді 2016 року під час спілкування із журналістом «Слідство інфо» в категоричній формі стверджувала, що ніколи не була знайома ні з Климчуком А.В., ні зі Шкляром О.С., та навіть не чула такі прізвища, заперечувала будь-який зв'язок цих осіб з ТОВ «Богадар», а також надали суду довідки суду, судові рішення, якими спростовують будь-який реальний зв'язок Климчука А.В. з Товариством «Богадар».

Сам же потерпілий Климчук А.В. не заперечував у суді того, що раніше спорами, пов'язаними з авторськими і патентними правами, а також з інтелектуальною власністю, не займався; особисто з керівництвом ТОВ «Богадар» з приводу його участі в цій справі не спілкувався, в порушення вимог ст. 14 Правил адвокатської етики договір про надання правової допомоги не укладав, довіреність на представництво інтересів товариства отримав через використання залізничного транспорту, матеріали судової справи телефоном через мережу «Вайбер». Не зміг Климчук А.В. надати будь-які пояснення і з приводу того, чи повідомляв він керівництво товариства про можливість вирішити судовий спір ТОВ «Богадар» на користь товариства за грошову винагороду, чи отримував він згоду на вирішення цих питань та на звернення до правоохоронних органів з відповідною заявою. В суді цим обставинам будь-яких доказів прокурор не представив.

Одночасно стороною захисту представлені фактичні дані – відомості, надані Господарським судом міста Києва, копії судових рішень із зазначенням даних про участь у справі іншого представника, які беззаперечно свідчать, що Климчук А.В. у Господарському суді м. Києва не був, із справою не знайомився, відзив не складав і не підписував, участь у судових засіданнях не приймав.

При цьому необхідно врахувати, що згідно ст. 60 Господарського процесуального кодексу України, якою врегульовано участь представника

сторони у такому господарському спорі, повноваження адвоката як представника сторони – юридичної особи підтверджується довіреністю або адвокатським ордером. При цьому положення частини 7 статті 60 ГПК України містить чіткі вимоги до документа, що підтверджує повноваження представника: оригінал документа, копії, засвідчені суддею, або копії, засвідчені у встановленому порядку. Проте жодній з цих вимог закону фотокопія довіреності № 1, яка міститься в матеріалах справи, надана потерпілим, - не відповідає, а також не надано даних, що такий документ подавався чи міститься у господарській справі.

Суд звертає увагу, що навіть візуально підписи директора Прасняк В.Д. на фотокопії «довіреності від 08.08.2016 №1» на ім'я Климчука А.В. та на довіреності, виданої 07.07.2016 без номера іншому адвокату – Желтобрюхову В.В., який діяв в суді згідно змісту судових рішень, очевидно відрізняються між собою за виконанням, довіреність із зазначенням Климчука А.В. позначається номером 1 при тому, що за попередній час довіреність видається без номеру від 07.07.2016 стосовно Желтобрюхова В. За відсутності відповідних клопотань сторони обвинувачення та відсутності усіх необхідних документів суд позбавлений можливості провести відповідне експертне дослідження довіреності від 08.08.2016 на ім'я Климчука А.В., на що вказує в суді сторона захисту.

Отже, суд приходить до висновку, що прокурор в суді не представив достовірних об'єктивних даних, які б підтверджували правовий зв'язок Климчука А.В. в якості адвоката з ТОВ «Богадар». А лише самі по собі заяви потерпілого про його нібито представництво інтересів цього товариства викликають у суду обгрунтовані сумніви, що беззаперечно слід трактувати на користь обвинувачених. Суд погоджується з доводами сторони захисту про те, що надані суду дані свідчать, що всі дії Климчука А.В. в інтересах ТОВ «Богадар» звелися до спілкування зі Шклярем О.П., інших достовірних даних про реальність представництва Климчука А.В. ТОВ «Богадар» сторона обвинувачення в суді не навести.

При цьому також не спростовані доводи сторони захисту про те, що Климчук А.В. був залучений у позапроцесуальний спосіб в якості потерпілого, який був допитаний як потерпілий у кримінальному провадженні згідно доводів захисту 19.08.2016. в період з 11.00 до 12.15 годин, із зазначенням в протоколі, що допит здійснюється у кримінальному провадженні №420161000000002150 від 19.08.2016, в той час як згідно витягу з ЄРДР, відомості про це кримінальне провадження №420161000000002150 внесені пізніше, а саме: 19.08.2016 о 15.56.69 год.

Таким чином, враховуючи наявність суттєвих протиріч у представлених стороною обвинувачення доказах стосовно визначення потерпілої особи, не спростування цих протиріч прокурором у судовому засіданні та непередставлення ними будь-яких інших доказів з цього приводу, суд вважає, що прокурором фактично не встановлені особа чи особи, фізичні чи юридичні, які б могли та повинні були бути визнані потерпілими у даному кримінальному провадженні у розумінні ст. 55-57 КПК України.

Крім того, суд вважає за необхідне зазначити, що проведений аналіз наданих сторонами доказів беззаперечно свідчить про те, що ТОВ «Богадар» не

мав реальної заінтересованості у незаконному позапроцесуальному вирішенні своєї справи в Господарському суді м. Києва. Всі дії ТОВ «Богадар» і зокрема його представника Желтобрюхова В.В., вирішувалися виключно в судових процесах, про що свідчать надані стороною захисту судові рішення у господарських справах, предметом спору в яких є право інтелектуальної власності, учасником – ТОВ «Богадар», та 128 посилань на такі справи та рішення у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Сам же Климчук А.В. не був заінтересований в результатах цієї справи, жодних доказів про те, що він надавав ТОВ «Богадар» правову допомогу в цьому кримінальному провадженні не має, і як достовірно встановлено судом, він безпосередньої участі в судових процесах не брав. Інтерес Климчука А.В. до цієї справи, до вирішення її в позапроцесуальний спосіб та надання коштів було виключно направлений на провокацію Шкляра О.П. та Гречківського П.М. по вчиненню протиправних дій.

Крім того, під час судового розгляду стороною обвинувачення не були спростовані і інші протиріччя, в частині відомостей, зазначених у витягу з ЄРДР, здійснений реєстратором Колісником О.В. 18.11.2016, який єдиний був представлений стороною обвинувачення та досліджений судом.

Так, зі змісту витягу з ЄРДР у кримінальному провадженні №42016000000002150 убачається, що 19.08.2016 р. о 15.56.59 до ЄРДР були внесені відомості про злочин на підставі заяви Климчука А.В.: Шкляр О.С. 21.09.2016 р., приблизно о 12:30 хв., діючи умисно та за попередньою змовою з Гречківським П.М., з метою незаконного заволодіння грошовими коштами Климчука А.В., який представляє інтереси ТОВ «Богадар», шляхом обману, отримав частину грошових коштів у сумі 51 000 доларів США в якості оплати за сприяння у винесенні судом першої інстанції рішення на користь ТОВ «Богадар» та залишення його в силі судами апеляційної та касаційної інстанцій. Зазначена кваліфікація дій за ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України.

Так, стороною захисту ставиться під сумнів можливість об'єктивно бути обізнаним вже 19.08.2016 Климчуком А.В. та реєстратором у день подання заяви про ті обставини, що у майбутньому 21.09.2016 відбудуться події за участю Шкляра О.С. та Гречківського П.М., дані про внесення яких до ЄРДР надав суду прокурор.

При цьому прокурор не надав, та суду взагалі не відомий зміст реєстрації заяви Климчука А.В. безпосередньо від 19.08.2016 у Єдиному реєстрі досудового розслідування в частині визначення фабули справи та підстав для первинної кваліфікації за ч. 4 ст. 190 КК України; також суду не надані відомості, за якими підставами при ухваленні 19.09.2016 заступником начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Машикою В.П. постанови про доручення проведення досудового розслідування слідчій групі правова кваліфікація була змінена на ч. 1 ст. 14 та ч. 4 ст. 190 КК України, а 30.09.2016 – у постанові про визначення підслідності та доручення здійснення досудового розслідування управлінню з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки ГПУ на ч. 3 ст. 15 та ч. 4 ст. 190 КК України.

За таких обставин, провівши аналіз лише єдиного витягу з ЄРДР та

21

представлених прокурором інших доказів, суд вважає за необхідне зазначити, що на момент внесення відомостей до ЄРДР ні сам Климчук А.В., ні органи досудового розслідування не знали та не могли знати про день і час скоєння злочину, а саме про час передачі на вимогу обвинувачених грошових коштів та їх розмір. А відтак, вказівка у витягу від 19.08.2016 про отримання Шкляром О.С. для Гречківського П.М. 21.09.2016, о 12:30 год., тобто у той час, який ще не настав, грошей у розмірі 51 000 доларів США беззаперечно є припущенням слідства на той час, одночасно узгоджується з доводами сторони захисту про провокаційний характер дій слідчих органів.

Відповідно до п. 2 ч. 3 ст. 87 КПК України, недопустимими є докази, що були отримані після початку кримінального провадження шляхом реалізації органами досудового розслідування чи прокуратури своїх повноважень, не передбачених цим Кодексом, для забезпечення досудового розслідування кримінальних правопорушень.

При цьому, згідно з ч. 2 ст. 86 КПК України, недопустимий доказ не може бути використаний при прийнятті процесуальних рішень, на нього не може посылатися суд при ухваленні судового рішення.

За результатами судового розгляду даного кримінального провадження, суд приходить до висновку, що всі докази, зібрані під час досудового розслідування слідчими органами Генеральної прокуратури України та оперативними підрозділами СБУ є не тільки недопустимими у відповідності до ч. 2 ст. 86 КПК України, а й містять у собі та у порівнянні з іншими матеріалами та доказами суттєві протиріччя, що також впливає на їх достовірність, і доводи сторони захисту в цій частині не спростовані прокурором в суді, дані на спростовування та усунення таких протиріч стороною обвинувачення в суді не надані, а тому не можуть бути прийняті судом та враховані при постановленні вироку, виходячи з такого.

Так, досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42016000000002150 по обвинуваченню Гречківського П.М. та Шкляра О.С. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 15 та ч. 4 ст. 190 КК України, здійснювалось слідчими підрозділами Генеральної прокуратури України.

Зі змісту частин 2, 3, 5, 6 ст. 216 КПК України убачається, що злочин, передбачений ст. 190 КК України, в якому підозрювалися вказані особи, не є підслідним слідчим органам безпеки, слідчим органам, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, детективам Національного антикорупційного бюро України, а також слідчим органів Державної кримінально-виконавчої служби України.

Відповідно до ч. 1 ст. 216 КПК України, слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування, а тому уповноваженими на здійснення досудового розслідування у даному кримінальному провадженні є виключно слідчі органи Національної поліції.

За таких обставин, відповідно до вимог кримінального процесуального закону досудове розслідування у цій справі повинно було проводитись слідчими

органами Національної поліції.

Разом з тим, згідно з ч. 2 ст. 218 КПК України, якщо слідчому із заяви, повідомлення або інших джерел стало відомо про обставини, які можуть свідчити про кримінальне правопорушення, розслідування якого не віднесене до його компетенції, він проводить розслідування доти, доки прокурор не визначить іншу підслідність.

Відповідно до ч. 5 ст. 36 КПК України, Генеральний прокурор, керівник регіональної прокуратури, їх перші заступники та заступники своєю вмотивованою постановою мають право доручити здійснення досудового розслідування будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування, у тому числі слідчому підрозділу вищого рівня в межах одного органу, у разі неефективного досудового розслідування.

При цьому, у розумінні ч. 5 ст. 36 та ч. 2 ст. 218 КПК України допускається зміна лише територіальної підслідності, але в жодному разі не предметної.

Таким чином, судом встановлено, що в порушення вимог КПК України, прокурор не вирішив питання про спрямування вказаного кримінального провадження щодо дій Гречківського П.М. та Шкляра О.С. для розслідування до належного правоохоронного органу, а відтак усі процесуальні та слідчі дії, що були здійснені слідчими Генеральної прокуратури до 30.09.2016, не можна визнати законними.

Разом з тим, як убачається із матеріалів справи, Генеральний прокурор своєю постановою визначив підслідність кримінального провадження управлінню з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України лише 30.09.2016.

При цьому сама постанова про визначення підслідності фактично є вмотивованою та містить у собі посилання на обставини, що не відповідають дійсності та чинному законодавству, у тому числі в частині зазначення підстав для визначення підслідності слідчим Генеральної прокуратури України, оскільки починаючи з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань з 19.08.2016 р. о 15:56:59 год., досудове розслідування у даному кримінальному провадженні здійснювалось лише слідчими органами Генеральної прокуратури України. Національною поліцією будь-яке досудове розслідування, а відтак і таке, яке б можна було визнати неефективним, не було проведено.

Що стосується посилань Генерального прокурора у постанові на значну складність та резонанс даної справи у суспільстві, то така підстава прямо суперечить не тільки національному законодавству, а й практиці Європейського суду з прав людини, а відтак не може виправдовувати допущені в ході досудового розслідування процесуальні порушення та вказує на недопустимість отриманих слідчими прокуратури під час всього досудового слідства доказів.

Судом також встановлений і той факт, що досудове розслідування у даній справі проводилось і іншими неуповноваженими на це особами.

Так, після отримання заяви Климчука А.В. працівниками Генеральної прокуратури України начальник 2 слідчого відділу управління з розслідування

кримінальних проваджень у сфері економіки Павловський С.М. не у процесуальний спосіб, в порушення вимог ст. ст. 39, 214 ч. 1 КК України, листом доручає провести досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42016000000002150 старшому слідчому в особливо важливих справах Генеральної прокуратури Черепанову Р.О.

Разом з тим, з матеріалів справи убачається, що 19.08.2016 Павловський С.М. не мав повноважень доручати проведення досудового розслідування або вчиняти будь-які інші процесуальні дії у даному кримінальному провадженні, оскільки лише 19.09.2016, тобто через місяць, постановою заступника начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки В. Машики його як і Черепанова Р.О. було включено до складу групи слідчих, прокурорів відповідно.

Крім того, суд враховує, що прокурором в суді не спростовані доводи сторони захисту про те, що з огляду на час внесення відомостей до ЄРДР та час проведення незаконного допиту Климчука А.В. в якості потерпілого слідчим Черепановим Р.О., поза межами кримінального провадження, до часу внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Стороною обвинувачення під час судового розгляду не було представлено достатніх та достовірних відомостей, коли та яким саме чином заступник начальника управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Павловський С.М., ще до фактичного порушення кримінального провадження був обізнаний про номер кримінальної справи.

Більш того, як убачається із супровідного листа до заяви Климчука А.В. від 19.08.2016, вказівки про розгляд цієї заяви в порядку ст. 214 КПК України та по суті надавали заступник Генерального прокурора Столярчук Ю.В. Ковалецьку Ю.О. та інші невстановлені посадові особи, за наявності лише підписів, Сусу Д.М. та Керману С.Ю., а також Павловському С.М. та Чубарову К.С.

Крім того, слідчий Черепанов Р.О. в порушення вимог кримінального процесуального законодавства, не входячи до складу слідчої групи, 19.08.2016 відібрав у Климчука А.В. письмову згоду на залучення до конфіденційного співробітництва та проведення інших негласних слідчих (розшукових) дій та 26.08.2016 своєю постановою залучив Климчука А.В. до проведення негласних слідчих дій.

Як на один із доказів підтвердження висунутого Гречківському П.М. та Шкляру О.С. обвинувачення прокурорами представлені суду та долучені до справи фактичні дані, отримані за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Разом з тим ці фактичні дані суд не може покласти в основу обвинувального вироку, оскільки їх слід також визнати недопустимими доказами через порушення суттєвих умов попереднього дозволу суду на проведення НСРД, що передбачено пунктом 1 ч. 2 ст. 87 КПК України як істотне порушення прав людини і основоположних свобод.

Так, Апеляційним судом міста Києва постановлено ухвали про надання дозволів на здійснення обмежувальних заходів № 01-13708т/НСД від 25.08.2016, № 01-13732т/НСД від 26.08.2016, № 01-14945т/НСД та № 01-14946т/НСД від

14.09.2016.

Здійснення розгляду клопотань та розподіл їх між суддями відбувається у відповідності до положень ст. 247 КПК України, положень п.9 частини 1 статті 29 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року, п.1.1.2 Положення про автоматизовану систему документообігу суду від 26.11.2010 року, з дотриманням вимог до порядку роботи з документами, які містять інформацію з обмеженим доступом та державну таємницю, не потребує автоматизованого розподілу.

З огляду на встановлені судом порушення правил підслідності щодо розслідування даного кримінального провадження та необґрунтованість постанови Генерального прокурора щодо визначення підслідності за відповідним підрозділом Генеральної прокуратури України, усі матеріали НСРД з цих підстав підлягають визнанню недопустимими доказами, оскільки слідчі Генеральної прокуратури отримали їх шляхом реалізації своїх повноважень, які не передбачались КПК України, що є відповідно до п.2 ч. 3 ст. 87 КПК України підставою для визнання доказів недопустимими.

Крім того, в порушення вимог ч.2 ст.290 КПК України, слідчі прокуратури не забезпечили стороні захисту можливість ознайомлення з фактичними даними на матеріальних носіях інформації, які прокурор в суді подав як докази на підтвердження винуватості осіб, для перевірки достовірності складання протоколів розшифрування записів телефонних розмов та особистих зустрічей Климчука А.В. та Шкляра О.С., тобто фактично не надали доступ до всіх матеріалів провадження, що свідчить не тільки про порушення права обвинувачених на захист, а також є підставою для визнання матеріалів НСРД недопустимим доказом.

До того ж під час дослідження у судовому засіданні саме цих матеріалів судом встановлено, що НСРД працівниками СБУ проводились із застосуванням певних технічних засобів, а до матеріалів кримінального провадження приєднані взагалі інші матеріальні носії інформації, зокрема:

приєднані 2 флеш-накопичувача «Micro SD», замість флеш-носія інформації Transcend 32 GB Micro SD HC з записами від 21.09.2016, до матеріалів справи приєднаний флеш-накопичувач «Micro SD», замість 4 оптичних дисків DVD R марки Verbatim, 4.7 GB Go, 16x speedvitesse, 120 min з записами від 06.09.2016, 16.09.2016, 21.09.2016 та 26.09.2016, до матеріалів справи приєднані 4 оптичні диски «DVD-R».

При цьому відповідно до представлених стороною обвинувачення відомостей, у матеріалах НСРД та інших процесуальних документах взагалі не були зазначені унікальні серійні номери, які присвоюється носію під час виробництва та які у подальшому не можуть бути змінені. Вказівка на пакуванні дисків та флеш-носіїв довільних номерів та записів фактично позбавило суд можливості належним чином перевірити, чи дійсно запис зустрічей та розмов Климчука А.В. та Шкляра О.С. фіксувались саме на ці носії.

Таких висновків суд дійшов з урахуванням положень пункту 2 затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 623 «Порядку присвоєння і нанесення на диски для лазерних систем зчитування

25

та/або матриці спеціального ідентифікаційного коду та визнання спеціальних ідентифікаційних кодів, нанесених на диски та/або матриці, що експортуються, або матриці, що імпортуються», відповідно до якого на кожному виготовленому диску без запису інформації проставляється СІД-код прес-форми, який забезпечує ідентифікацію виробника дисків. СІД-код - це спеціальний ідентифікаційний код, який призначається для визначення (ідентифікації) виробника дисків та/або матриць і вироблених ним дисків та/або матриць. Флеш-носії також жодним чином не ідентифіковані, не позначені їх заводські номери.

Крім того, суд враховує, що ст.266 КПК України містить положення щодо дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів: технічні засоби, що застосовувалися під час проведення зазначених негласних слідчих (розшукових) дій, а також первинні носії отриманої інформації повинні зберігатися до набрання законної сили вироком суду. Носії інформації та технічні засоби, за допомогою яких отримано інформацію, можуть бути предметом дослідження відповідних спеціалістів або експертів у порядку, передбаченому цим кодексом.

Проте сторона обвинувачення не надала суду технічні засоби, що застосовувалися під час проведення зазначених негласних слідчих (розшукових) дій, а також не надала відомостей, які б дозволили вважати надані суду носії інформації первинними. Відомості про технічні засоби, які застосовуються в ході проведення НСРД, їх характеристики не містяться в процесуальних документах, які приймалися з цього приводу на стадії їх проведення, а також при наявності тверджень про використання технічних засобів Климчуком А.В. відсутні відомості про вручення йому таких технічних засобів та їх вилучення у нього.

При цьому суд не може прийняти в основу винуватості осіб недопустимі дані за результатами НСРД, представлені прокурором відеозаписи на долучених до судового провадження носіях, на які прокурор посиляється як на оригінали доказів, оскільки всупереч правилам ч.1,2 ст. 252, ч.3 ст.107 КПК України матеріали НСРД не містять даних ані про технічні засоби, за допомогою яких здійснювалося проведення НСРД, ані відомості про осіб, які проводили такі заходи або були залучені до них, вилучення цих технічних засобів та носіїв первинної інформації. Прокурор не надав переконливих даних в підтвердження тому, за якими критеріями такі фактичні дані на долучених носіях він відносить до оригінальних примірників. Джерело походження даних також на долучених носіях, ДВД – дисках не підтверджено в суді прокурором належними та достовірними даними.

Таким чином, доводи сторони захисту, яка вважає надані суду фактичні дані на електронних носіях інформації копіями, які не можуть бути належними і допустимими доказами в розумінні вимог ст.85-88 КПК України, не спростовані в суді прокурором.

Під час дослідження матеріальних носіїв інформації за результатами негласних слідчих(розшукових) дій, оптичний диск формату «DVD-R» на яких ніби-то містилися дані телефонних розмов - пустий, не містив жодних аудіозаписів. Відповідно і всі протоколи за результатами проведення негласних слідчих(розшукових) дій та протоколи огляду речей, які відображають текст цих телефонних розмов не можуть прийматися судом до уваги, оскільки відсутній первинний аудіозразок.

В порушення вимог національного кримінального процесуального

законодавства ч.3 ст.290 КПК України та практики ЄСПЛ (рішення від 04.04.2017 у справі «Матанович проти Хорватії») сторона обвинувачення не відкрила стороні захисту усіх оригіналів записів та представила суду лише вибіркові матеріали по НСРД з безпідставним посиленням на те, що вони начебто не мали відношення до цієї справи. Такі висновки ґрунтуються на відомостях, які містяться в протоколі відкриття матеріалів стороні захисту, дослідженому в суді графіку ознайомлення з матеріалами кримінального провадження підозрюваного Шкляра О.С. та його захисника Мірошника О.М., у вказаних документах міститься запис про те, що сторона захисту ознайомила з даними, які містяться, проте без прослуховування даних на матеріальних носіях інформації. Відсутні також дані про надання можливості Гречківському П.М. та його захисникам ознайомитися з усім обсягом даних, які в подальшому прокурором використовуються в суді як докази. Таким чином, відмова з боку слідчого надати доступ захиснику Мірошнику О.М. до змісту на матеріальних носіях інформації з НСРД вказує на порушення права обвинуваченого Шкляра А.В. на захист, що є відповідно до п.3 ч.2 ст.87 КПК України істотним порушенням прав людини і основоположних свобод, на підставі ч.12 ст.290 КПК України такі фактичні дані не можуть бути допущені як допустимі докази, щодо Шкляра О.С. та Гречківського П.М.

Доводи сторони захисту в цій частині не спростовані в суді прокурором під час судового розгляду. Фактично сторона обвинувачення не представила суду усі оригінали технічних засобів, на які проводилась фіксація телефонних розмов та особистих зустрічей вказаних осіб, що позбавило суд можливості пересвідчитися у достовірності інформації, яка була зафіксована у відповідних протоколах слідчих органів, а відтак і з цих підстав законність процесу фіксації НСРД на конкретні технічні засоби викликає у суду сумніви, які слід також трактувати на користь обвинувачених.

Інших технічних засобів, на які здійснювалась фіксація НСРД стороною обвинувачення, суду надано не було.

Крім того, як убачається із представлених стороною обвинувачення матеріалів, Климчук А.В. в порушення вимог ч. 2 ст. 275 КПК України та п. 3 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» був залучений слідчими органами до негласного (конфіденційного) співробітництва з ГПУ, оскільки зазначена особа у той період була діючим адвокатом, а негласні слідчі розшукові дії передбачали, зокрема, прослуховування розмов адвоката Климчука А.В. та Шкляра О.С. про стан та рух судової справи за участю ТОВ «Богадар», про клієнтів адвоката Климчука А.В. та інші обставини, що в своїй сукупності підпадають під визначення конфіденційної інформації професійного характеру, а саме – адвокатську таємницю.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» оперативним підрозділам для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності за наявності передбачених статтею 6 цього Закону підстав надається право, зокрема, з метою виявлення та фіксації діянь, передбачених статтями 305, 307, 309, 311, 318, 321, 364-1, 365-2, 368, 368-4, 369, 369-2 КК України, проводити операції контролюваного вчинення відповідних діянь, а відтак з огляду на первинну кваліфікацію, що була внесена до ЄРДР, правоохоронні органи не мали

28

повноважень проводити операції контрольованого вчинення злочину, передбаченого ст. 190 КК України.

В обґрунтування винуватості Гречківського П.М. та Шкляра О.С. сторона обвинувачення посиляється також на протокол огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016.

За цим протоколом ст. оперуповноважений в ОВС 1 відділу 1 управління Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю СБУ Войтко А.О., діючи за дорученням, без зазначення відомостей, коли та ким воно видане, у присутності понятих у період часу з 9:45 год. до 10:05 год., тобто протягом 20 хвилин, провів огляд та передав Климчуку А.В. для передачі Шкляру О.С. суму неправомірної вигоди у розмірі 51 000 доларів США, а саме: 500 купюр номіналом по 100 доларів США та 1 000 купюр номіналом по 1 долару США. При цьому під час складання цього документу до нього не тільки були внесені номери та серії вказаних грошових знаків, а й виготовлені та долучені до нього ксерокопії купюр на 375 аркушах. Із вказаного протоколу вбачається, що 50 000 доларів США (500 купюр номіналом по 100 доларів США) були отримані в касі ФЕУ СБУ, а 1 000 доларів США (1 000 купюр номіналом по 1 долару) належали Климчуку А.В.

Разом з тим у таблицях у протоколі зазначені номери та серії лише 400 купюр номіналом по 100 доларів США, а відтак не з'ясовано, які ще грошові кошти номіналом по 100 доларів США на суму 10 000 доларів США, у тому числі і джерело їх походження, були видані Климчуку А.В. для передачі Шкляру О.С.

До того ж вказаний у даному протоколі перелік грошових коштів у подальшому відповідно до протоколу затримання Шкляра О.С. фактично у повному обсязі не співпав, а відтак і не відповідав переліку грошових коштів, що були вилучені у обвинуваченого Шкляра О.П. при затриманні 21.09.2016. Прокурором не наведено даних на спростування суттєвих протиріч, які містять протокол вручення грошових коштів та протокол затримання Шкляра.

Вирішуючи питання про допустимість фактичних даних, які містяться в протоколі огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016, суд враховує надані стороною захисту відомості в довідці СБУ від 28.08.2018 №14/1/1-7542/п-619, отримані на адвокатський запит, відповідно до яких Климчук А.В. перебував в приміщенні СБУ 21.09.2016 у період часу з 09.36 год. до 09.56 год., що беззаперечно вказує на те, що на момент закінчення складання протоколу огляду та вручення грошових коштів в період з 09.45 год. до 10.05 год., як це зазначено в протоколі, Климчук А.В. вже фізично перебував за межами будівлі СБУ, а відтак не міг приймати участь у даній слідчій дії до кінця. Натомість в протоколі під зазначенням даних про час завершення слідчої дії о 10.05 год. 21.09.2016 міститься підпис як Климчука А.В., так і залучених понятих, відомості про яких, необхідні для їх ідентифікації, - відсутні (зокрема, про місце проживання осіб). Крім того, долучені до протоколу огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016 додатки не відповідають вимогам ст. 105 КК України та не засвідчені підписами старшого оперуповноваженого в ОВС СБ України Войтка А.О., заявника Климчука А.В.

З огляду на обсяг вказаного процесуального документу та додатків до

Шевченківський районний суд
міста Києва

Хардіна

*2610*33044941*1*1*

нього, а також значного обсягу усіх дій, проведених при їх виготовленні, суд приходить до висновку, що протокол огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016 був складений очевидно у позапроцесуальний спосіб, без фактичної участі Климчука А.В. та понятих.

Також при дослідженні представлених стороною обвинувачення інших матеріалів судом було встановлено, що рішення про проведення контролю за вчиненням злочину із застосуванням доларів США прокурором Паршутіним А.Б. у справі було прийняте 21.09.2016. При цьому в постанові прокурора п.4 вказано, що грошові кошти у сумі 50 000 доларів США- отримати в СБУ.

Разом з тим прокурором в суді не надано суду відомості про те, що вказані грошові кошти були отримані в межах дії такого рішення прокурора, не спростовані дані, що ці грошові кошти у сумі 50 000 доларів США за видатковим касовим ордером №57241 отримані у кримінальному провадженні № 4201600000002150 матеріально – відповідальною особою оперативного підрозділу ще 25.08.2016, що убачається з відомостей, наданих заступником начальника фінансово – економічного управління СБ України від 23.11.2016 на запит Генеральної прокуратури України, тобто завчасно до прийняття відповідними посадовими особами рішення про здійснення контролю за вчиненням злочину, поза межами рішення прокурора.

Таким чином, наведені обставини також вказують на фактичну невідповідність та недостовірність складеного протоколу огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016.

Одночасно суд враховує, що за положеннями статті 271 КПК контроль за вчиненням злочину може проводитися, з-поміж іншого, у формах спеціального слідчого експерименту та імітування обстановки злочину, порядок їх проведення відповідно до частини 5 даної статті визначається законодавством.

Пунктом 1.12 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні (затв. наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 №114/1042/516/1199/936/1678/5) встановлено, що імітування обстановки злочину полягає в діях слідчого, уповноваженої особи, з використанням імітаційних засобів, які створюють у оточуючих уяву про вчинення реального злочину, з метою його запобігання та викриття відомої чи невідомої особи, яка планувала чи замовляла його вчинення.

Таким чином, контроль за вчиненням злочину у формі імітування його обстановки застосовується з метою переконання невизначеного кола осіб у тому, що начебто відбувається злочинне діяння. Тобто дії уповноважених осіб спрямовані на інсценування зовнішніх, не прихованих, а демонстративних, очевидних для оточуючих ознак вчинення нібито фактичного злочину. Дана негласна слідча дія націлена на запобігання реальному злочину.

Згідно з цим же пунктом Інструкції спеціальним слідчим експериментом є створення відповідних умов в обстановці, максимально наближеній до реальної, з метою перевірки дійсних намірів певної особи, у діях якої вбачаються ознаки

тяжкого чи особливо тяжкого злочину, спостереження за її поведінкою та прийняттям нею рішень щодо вчинення злочину.

Спеціальний слідчий експеримент спрямований на штучне моделювання обстановки, яка б дала можливість отримати фактичні дані про злочинні наміри певної особи.

Таким чином, вказані форми контролю за вчиненням злочину не є тотожними за своїм змістом та умовами реалізації, що вимагає отримання на проведення кожного з них конкретно визначеного рішення уповноваженої особи.

Згідно з частиною 4 статті 246 КПК України до виключної компетенції прокурора віднесені повноваження щодо прийняття рішення про проведення негласної слідчої (розшукової) дії у вигляді контролю за вчиненням злочину.

Прокурор Паршутін А.Б. 21.09.2016 прийняв рішення та уповноважив співробітників ГУ БКОЗ СБ України на проведення конкретної негласної слідчої (розшукової) дії - контролю за вчиненням злочину у формі імітування обстановки злочину із застосуванням заздалегідь ідентифікованих засобів (грошових коштів). Згідно з цим рішенням уповноважена особа повинна би змоделювати ситуацію, у якій в оточенні Шкляра О.П., Гречківського П.М., Юхимчук В.Є. утворилося б враження, що реально вчинений злочин, тобто результати імітування мали носити відкритий характер, очевидний для сторонніх осіб.

У той же час врученням Шкляру О.П. на підставі постанови прокурора від 21.09.2016 грошових коштів на переконання суду, фактично проведена інша негласна слідча (розшукова) дія, а саме: спеціальний слідчий експеримент, оскільки вказаними діями створені відповідні умови в обстановці, максимально наближеній до реальної, з метою перевірки реальних намірів певної особи, у діях якої вбачаються ознаки злочину, спостереження за її поведінкою та прийняттям нею рішень щодо вчинення злочину.

Наведене додатково свідчить, що докази, результати яких зафіксовані протоколом огляду та вручення грошових коштів від 21.09.2016 є наслідком негласної слідчої дії, про проведення якої прокурор рішення не приймав.

Також судом встановлені і інші суттєві порушення КПК України, що були допущені слідчими органами під час досудового розслідування, у тому числі порушення права обвинувачених на захист, що також вказують на недопустимість усіх інших доказів, отриманих з порушенням такого основоположного права.

Так, як убачається із показань Гречківського П.М., 21.09.2016 о 12.14 год. йому була вручена повістка для явки на допит до ГПУ в якості підозрюваного на 17.00 год. 21.09.2016. При цьому вказані дії були вчинені не тільки до оголошення Гречківському П.М. підозри, але і до затримання Шкляра О.С., що відбулося лише о 12.26 годин, тобто до моменту вчинення за висновками слідчих органів самого злочину відповідно до обвинувального акту.

В цей же день Гречківському П.М. також в порушення вимог п. 13 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та ст. ст. 276-279 КПК України, постановою про оголошення підозри була вручена неповноважною особою, а саме-слідчим Козицьким О.С. у присутності процесуального керівника Паршутіна О.Б.

Порушення слідчими органами права Гречківського П.М. на захист мало

місце і при виконанні вимог ст. 290 КПК України при ознайомленні підозрюваного та його захисників з матеріалами кримінального провадження.

Як убачається із представлених стороною захисту матеріалів, що не заперечувалось і прокурором у судових засіданнях, після затримання Шкляра О.С. з отриманими грошима слідчі органи фактично допустили порушення права підозрюваного на захист, оскільки не представили на вимогу останнього йому адвоката та не забезпечили належної медичної допомоги у зв'язку із його станом здоров'я, первинну підозру оголосили йому та допитали його без присутності адвоката, хоча підозрюваний наполягав на цьому. За показаннями Шкляра О.С. саме ці обставини вплинули на нього, а тому під тиском слідчих він вимушений був обмовити Гречківського П.М. Ці показання обвинуваченого у подальшому знайшли своє підтвердження матеріалами справи, зокрема у висновках експертних досліджень щодо стану здоров'я Шкляра О.С. Зі змісту протоколу затримання Шляра О.С. від 21.09.2016 убачається, що воно відбулося без участі захисника, Регіональний Центр з надання вторинної правової допомоги у місті Києві повідомлений про затримання Шкляра О.С., згідно даних протоколу затримання, лише о 20.19 годин, тобто більше ніж через сім годин після затримання. Отже, усі докази, отримані з порушенням права на захист Шкляра О.С., до забезпечення його правом на захист є недопустимими доказами.

Крім того, суд враховує, що під час затримання Шкляра О.С., який є арбітражним керуючим, в підтвердження чому у нього в ході затримання було вилучено посвідчення, не було дотримано гарантій незалежності арбітражного керуючого і всупереч вимогам ст. 99 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» про затримання арбітражного керуючого Шкляра О.С., вилучення у нього документів не було негайно повідомлено державний орган з питань банкрутства.

Одночасно суд враховує, що з дослідженого відеозапису – додатку до протоколу від 21.09.2016 ходу затримання Шкляра О.С. убачається, що не відображені усі обставини цієї слідчої дії, відеозапис переривається, з поля зору відеокамери на певний час зникало місце події та хід вилучення грошових коштів у Шкляра О.С. Таким чином, суд дійшов висновку, що зміст протоколу затримання не відповідає відеозапису затримання, у тому числі не відображені відомості про пакування частини грошових коштів у прозорий пластик, стосовно наявності у купюрах механічних пошкоджень грошових коштів та вбудування невизначеного електронного технічного пристрою.

При порівнянні даних в протоколі від 21.09.2016 огляду та вручення грошових коштів Климчуку А.В. та протоколу затримання Шкляра О.С. такі відомості також не відображені в протоколі огляду та вручення, таке втручання та невідповідність в обох протоколах не зафіксовані.

Як убачається зі змісту протоколів, Климчуку А.В. вручалось 50 000 доларів США купюрами по 100 доларів США та 1 000 доларів США купюрами по 1 долару США, а у Шкляра було вилучено 40 000 доларів США купюрами по 100 доларів США та 830 доларів США купюрами по 1 долару США.

Отже наявні суттєві розбіжності між номерами купюр не тільки у протоколі огляду та вручення грошових коштів та протоколом затримання, а й між

вказаними протоколами та відео самого затримання Шкляра О.С.

При цьому будь-яких інших доказів, в яких би Шкляр О.С. вказував на Гречківського П.М. як на співучасника злочину, сторона обвинувачення суду не надала.

Таким чином, з огляду на наведене раніше, усі представлені стороною фактичні дані в документах та аудіо-, відеозаписах, якими прокурор обґрунтовує висунуте Гречківському П.М. та Шкляру О.С. обвинувачення, суд не може покласти в основу обвинувального вироку, оскільки вони є недостовірними та недопустимими доказами.

Що ж стосується показань, наданих у судових засіданнях потерпілим Климчуком А.В., то їх одних, у тому числі з огляду на наявні в них суттєві суперечності між собою та з іншими матеріалами справи, висновків суду про ознаки провокації в діях Климчука А.В. суд не може визнати достатніми, а відтак належними доказами, для обвинувачення та визнання винуватими Гречківського П.М. та Шкляра О.С. у пред'явленому їм обвинуваченні.

Сам Климчук А.В. у судових засіданнях не заперечував того, що взагалі не був знайомий з Гречківським П.М., ніколи його не знав та не бачив, безпосереднього спілкування з ним не мав. Про згоду обвинуваченого за грошову винагороду надати допомогу у позитивному вирішенні судового спору для ТОВ «Богадар» йому було відомо лише зі слів Шкляра О.С. При цьому цю інформацію потерпілий не перевіряв та самостійно не намагався контактувати із Гречківським П.М.

Єдині показання потерпілого стосовно участі у злочині Гречківського П.М., про що йому відомо лише зі слів Шкляра О.С., який ці обставини категорично заперечував в суді, не можуть слугувати підставою для визнання Гречківського П.М. винуватим в інкримінованому йому злочині. Такі показання Климчука А.В. в суді з огляду на висновки суду про наявність ознак провокації в діях Климчука А.В., даних про систематичні «послуги» Климчука А.В. в ході співпраці з правоохоронними органами в якості заявника, що знайшло відображення в наданих стороною захисту матеріалах, з урахуванням показань Шкляра О.С. про те, що при їх розмові з Климчуком лише останній згадував ім'я Гречківського, не можуть бути покладені в основу вироку, оскільки є недостовірними.

Щодо дій Климчука А.В. по відношенню до Шкляра О.С., то суд визнає їх такими, що направлені на вчинення провокації злочину, виходячи з такого.

У судових засіданнях Климчук А.В. не заперечував тих обставин, що сам був ініціатором першої зустрічі зі Шкляром О.С. для нібито отримання консультації з приводу права інтелектуальної власності, хоча достовірно знав, що обвинувачений не займається адвокатською практикою та не приймає участь у спорах, пов'язаних з цими правовідносинами, а є арбітражним керуючим, тобто працює в іншій галузі права. Після його звернення до Генеральної прокуратури України, фактично в порушення вимог Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Климчук А.В. погодився на співпрацю з правоохоронними органами та у подальшому впливав на Шкляра О.С., не тільки схилиючи його самого до вчинення злочину, а й намагаючись залучити до

вчинення протиправних дій саме Гречківського П.М., з яким Шкляр О.С. підтримував дружні стосунки. Такі висновки щодо ініціативи Климчука А.В. ґрунтуються додатково на даних про те, що саме Климчук А.В. фінансував витрати Шкляра О.С., пов'язані з переїздом до міста Києва з міста Житомира для спілкування, за свій рахунок пригостив Шкляра О.С. в закладах, в яких відбувалися зустрічі.

При цьому факти того, що дії Климчука А.В. по відношенню до Шкляра О.С. та Гречківського П.М. були направлені не на використання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю за призначенням, а для вчинення дій, з такою діяльністю не пов'язаних, тобто не для здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги, а для впливу на окремих осіб, для схилення їх до отримання неправомірної вигоди, були фактично встановлені відповідними органами адвокатури, у зв'язку з чим дисциплінарна палата Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Житомирської області за скаргою захисника Гречківського П.М. – Бойка П.А. своїм рішенням від 24.02.2017 притягнула адвоката Климчука А.В. до дисциплінарної відповідальності та наклала дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю за порушення Присяги адвоката України, грубе порушення Правил адвокатської етики, що підриває авторитет адвокатури.

З наведеними висновками погодилась і Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури, яка своїм рішенням від 30.05.2017 № v-011/2017 рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Житомирської області від 24.02.2017 про притягнення до дисциплінарної відповідальності у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю Климчука А.В. залишила без змін.

За таких обставин, а також з огляду на інші докази, представлені стороною обвинувачення, які підлягають визнанню недопустимими в силу суттєвого порушення вимог КПК України під час їх збирання, суд приходить до висновку, що Климчуком А.В. була скоєна провокація злочину по відношенню до Гречківського П.М. та Шкляра О.С.

При цьому суд дійшов переконання, що в ході події, з урахуванням даних, наданих стороною захисту в підтвердження репутації Климчука А.В., який був причетний до вчинення шахрайства у 2010 році у кримінальній справі, після чого його неодноразово систематично залучають до кримінальних справ в якості заявника та потерпілого, в тому числі в порядку оперативного співробітництва у зв'язку з обвинуваченням низки осіб у вчиненні корупційних правопорушень, при схожих обставинах, такі обставини дають підстави для висновків про залежності та підконтрольність Климчука А.В. правоохоронним органам і такі обставини не спростовані в суді прокурором.

Та обставина, що Климчук А.В. протягом тривалого часу, як до порушення кримінального провадження щодо Гречківського П.М. та Шкляра О.С., так і після цього, фактично в порушення вимог чинного законодавства, про що зазначалося судом раніше, постійно співпрацював з правоохоронними органами з метою підбурювання інших осіб до вчинення злочинів знайшла своє підтвердження матеріалами, представленими стороною захисту.

З урахуванням наведеного, встановлення судом фактичних даних про створення Климчуком А.В. штучного уявлення про його представництво ТОВ «Богадар», як наслідок - відсутності достовірних даних в обґрунтування версії сторони обвинувачення про об'єктивну необхідність, з урахуванням завдань кримінального судочинства, залучати особисті кошти в сумі 1 000 доларів США Климчука А.В. в ході слідчої дії, які не повернуті потерпілому та з приводу яких останній не заявляє будь - яких вимог, встановлені дані про особливе ставлення до розслідування, що виразилося в особливому русі заяви Климчука А.В. про злочин, обставин про його залучення в якості потерпілого у позапроцесуальний спосіб, порушення правил підслідності під час досудового розслідування, суд дійшов висновку, що дії Климчука А.В. носять ознаки провокації злочину.

За правилами частини 3 ст.271 КПК України, під час підготовки та проведення заходів з контролю за вчиненням злочину забороняється провокувати (підбурювати) особу на вчинення цього злочину з метою його подальшого викриття, допомагаючи особі вчинити злочин, який вона би не вчинила, якби слідчий цьому не сприяв, або з цією самою метою впливати на її поведінку насильством, погрозами, шантажем, усі здобуті в такий спосіб докази та документи не можуть бути використані у кримінальному провадженні.

Такий висновок суду узгоджується не тільки з національним законодавством, а із практикою ЄСПЛ (рішення «Чохонелідзе проти Грузії», рішення «Делькорт проти Бельгії»).

Відтак і ці обставини, враховуючи характеризуючі дані Климчука А.В., об'єктивно підтверджують наявні у суду сумніви стосовно правдивості та достовірності його показань щодо обвинувачених у цьому кримінальному провадженні.

З огляду на наведене, суд приходить до висновку, що Климчуком А.В. та правоохоронними органами по відношенню до Гречківського П.М. та Шкляра О.С. була скоєна провокація злочину, оскільки сам Климчук А.В. не перебував у стані обману, в його діях відсутні ознаки добровільності та вимушеності передачі грошових коштів обвинуваченим, а правоохоронні органи не обмежились при цьому пасивним розслідуванням, а штучно створили ситуацію нібито залучення Гречківського П.М. до протиправних дій через його знайомого Шкляра О.С., фактично з використанням елементів тиску на останнього, з урахуванням ініціативних дій заявника, наполегливого вмовляння та обіцянки фінансової винагороди, розрахунку на довірливі відносини, що склалися між учасниками, що за практикою ЄСПЛ також вважається підбурюванням з боку правоохоронних органів та осіб, які діють за їх вказівками, до вчинення злочину, який в іншому випадку не був би вчинений (рішення ЄСПЛ у справі «Тейксейра де Кастро проти Португалії»; рішення ЄСПЛ у справі «Носко і Нефедов проти Росії»). При цьому на сторону обвинувачення покладається тягар доведення відсутності підбурювання, однак в суді прокурор не навів жодних переконливих фактичних даних на спростування таких висновків. Суспільний інтерес не може виправдати використання доказів, отриманих за допомогою провокації.

Такі висновки суду додатково ґрунтуються на показаннях свідка Суса Д.М., допитаного у судовому засіданні, який в категоричній формі стверджував,

що під час його роботи в Генеральній прокуратурі України, приблизно у серпні 2016 року йому стало відомо, що деякі зацікавлені особи із особистої помсти за допомогою керівництва Генеральної прокуратури України намагаються вчинити провокацію злочину щодо Гречківського П.М. з метою відсторонення його від займаної посади члена ВРЮ, знищення його репутації, для чого була утворена відповідна група з оперативних працівників СБУ для проведення негласних слідчих (розшукових) дій та група слідчих Генеральної прокуратури України, які фактично фальсифікували процесуальні документи. Пояснював, що через певний час після виключення його із складу цієї групи, йому стало відомо, що з шостої спроби працівникам Генеральної прокуратури вдалось здійснити свої плани та притягнути Гречківського П.М. до кримінальної відповідальності.

Таким чином і ці показання свідка повністю підтверджують та узгоджуються з висновками суду про вчинення щодо обвинувачених провокації злочину, а відтак суд приймає їх як доказ невинуватості Гречківського П.М. та Шкляра О.С.

У судових засіданнях обвинувачений Гречківський П.М. наполягав на своїй непричетності до вчинення інкримінованого йому кримінального правопорушення, заявляв про фальсифікацію матеріалів кримінальної справи щодо нього, замовний характер його незаконного переслідування та скоєння Климчуком А.В. з працівниками правоохоронних органів провокації злочину.

Ці показання не тільки не були спростовані прокурорами, а й знайшли своє підтвердження показаннями допитаних судом свідків Суса Д.М. та Рибалки С.В., які були наведені раніше та визнані судом достовірними та допустимими доказами, а також додатково підтверджені фактичними даними, наданими стороною захисту в судових рішеннях, відомостях, наданих Господарським судом міста Києва, повідомленнях Гречківського П.М. на ім'я Голови Вищої ради правосуддя про незаконний вплив.

Відтак вказані показання Гречківського П.М., які повністю узгоджуються із вже наведеним раніше, суд визнає достовірним та допустимим доказом у справі.

Також суд визнає допустимим та достовірним доказом і показання у суді обвинуваченого Шкляра О.С., який також стверджував про здійснення щодо нього провокації, оскільки вони повністю узгоджуються з наведеними раніше доказами, які суд визнав допустимими та які не були спростовані стороною обвинувачення.

Зокрема, Шкляр О.С., категорично заперечуючи показання потерпілого, заявляв, що саме Климчук А.В. був ініціатором першої зустрічі з обвинуваченим, при цьому призначивши зустріч неподалік від офісу адвокатської фірми, де раніше працював Гречківський П.М.; що саме потерпілий, незважаючи на заяви Шкляра О.С. про свою неналежну кваліфікацію у галузі авторського права, розуміючи про складність сфери інтелектуального права, наполягав не тільки на участі обвинуваченого у наданні правової допомоги у вирішенні господарського спору ТОВ «Богадар», а й просив залучити для цього члена ВРЮ Гречківського П.М., заявляючи про свою обізнаність щодо дружніх стосунків між Шкляром О.С. та Гречківським П.М.

Також обвинувачений стверджував, що ніяких грошових коштів у

Климчука А.В. особисто не вимагав та не пропонував заплатити Гречківському П.М. 500 000 доларів США за вплив на судові органи для досягнення позитивного результату для ТОВ «Богадар». В силу стану свого здоров'я та наявності у нього тяжкого захворювання не міг адекватно оцінити дії Климчука А.В., запропоновані останнім грошові кошти Шкляр О.С. сприймав як оплату за свою роботу у наданні правової допомоги ТОВ «Богадар», а отримані 21.09.2016 гроші – як аванс за свою подальшу роботу.

Ці показання Шкляра О.С. стороною обвинувачення фактично спростовані не були. Що ж стосується показань потерпілого в цій частині, то з огляду на раніше наведену оцінку показань Климчука А.В. в цілому та на відсутність будь-яких інших доказів сторони обвинувачення з цього приводу, то суд приходить до висновку про те, що такі показання особи, в діях якої встановлені ознаки провокації, не можуть бути достатніми для підтвердження висунутого обвинувачення.

Твердження обвинувачених про провокаційний характер кримінального провадження, отримання фактичних даних стороною обвинувачення внаслідок провокації додатково узгоджуються наведеними даними сторони захисту про поспішні публічні заяви чиновників з оцінкою подій, які ще розслідувалися правоохоронними органами, а також особливим ставлення до розслідування представниками Генеральної прокуратури, незважаючи на те, що згідно із законодавством розслідування кримінальної справи із самого початку повинне було проводитися органами досудового розслідування Національної поліції.

Суд враховує, що відповідно до диспозиції ст. 190 КК України, шахрайство – це заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою. Згідно із судовою практикою під «обманом» прийнято розуміти навмисне перекручування або приховування істини з метою ввести особу в такий психологічний стан омані, під час якого така особа добровільно передає гроші, майно у розпорядження суб'єкта злочину; «зловживання довірою» являє собою такий спосіб введення в оману, який полягає у використанні суб'єктом злочину в корисливих незаконних діях довірливих відносин, які склались у нього з потерпілим, на шкоду останньому, тобто використання впевненості потерпілого у власній чесності, відвертості, порядності для вчинення дій, спрямованих на задоволення інтересів потерпілого.

Таким чином, при вчиненні шахрайства як шляхом обману, так і зловживанням довірою, потерпілий знаходиться у стані добросовісного переконання правильності власних дій та правомірності дій суб'єкту злочину. А тому, щоб кваліфікувати дії суб'єкта злочину як шахрайство, необхідна наявність психічного впливу суб'єкта злочину на потерпілого шляхом обману або зловживання довірою, що має своїм наслідком добровільне передання коштів.

Разом з тим, стороною обвинувачення не представлено суду будь-яких допустимих та належних доказів про перебування потерпілого Климчука А.В. у такому стані.

Навпаки, на момент звернення потерпілого до правоохоронних органів та у подальшому, під час незаконної співпраці з правоохоронними органами, Климчук А.В., як він особисто стверджував у заяві та на першому допиті, вже достовірно

знав та розумів про бажання Гречківського П.М. та Шкляра О.С. вчинити щодо нього протиправні, шахрайські дії, а відтак його воля та зовнішнє волевиявлення перебували поза обманом.

Також не представлено прокурором таких доказів не тільки стосовно добровільності передачі потерпілим свого майна внаслідок введення його в оману обвинуваченими, а й вимушеності Климчука А.В. вчинити дії по передачі грошових коштів через будь-яку залежність останнього від Шкляра О.С.

За таких обставин суд приходить до висновку про відсутність, зокрема, об'єктивної сторони злочину у висунутому Гречківському П.М. та Шкляру О.С. обвинуваченні.

Крім того, наявність потерпілого є обов'язковою ознакою об'єктивної сторони складу злочину передбаченого ст. 190 КК України, оскільки саме на волю та свідомість потерпілого здійснюється протизаконний вплив у формі обману. При цьому, потерпілим є власник майна, або особа, у віданні чи користуванні якої таке майно перебуває на законних підставах.

З огляду на наведені раніше у цьому судовому рішенні обставини щодо хибності тверджень сторони обвинувачення про представництво Климчуком А.В. інтересів ТОВ «Богадар», про його суб'єктивну оцінку дій обвинувачених та неперешкоди його у стані обману; про нібито передачу Климчуком А.В. належної йому 1 000 доларів США, встановлені судом ознаки провокації злочину в діях Климчука А.В., суд приходить до висновку про те, що останній, саме як фізична особа, а не як представник товариства безпідставно визнаний стороною обвинувачення потерпілим у даному кримінальному провадженні.

Відтак, відсутність раніше вказаних трьох обов'язкових ознак об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ст. 190 КК України, а саме: 1) відсутність обману Климчука А.В. зі сторони обвинувачених; 2) відсутність добровільності у діях Климчука А.В.; 3) відсутність потерпілого, - свідчить про відсутність складу цього злочину.

Інші фактичні дані, досліджені судом, отримані стороною обвинувачення за результатами тимчасових доступів, обшуків, в ході яких не отримано даних, що мають значення для справи, з урахуванням наведених висновків суду про порушення правил підслідності, наявності ознак провокації суд визнає недопустимими.

На підставі наведеного, провівши судовий розгляд даного кримінального провадження, відповідно до положень ст. 337 КПК України, згідно з якими судовий розгляд проводиться лише в межах висунутого обвинувачення відповідно до обвинувального акту, дотримуючись принципів змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведеності перед судом їх переконливості, дотримуючись принципу диспозитивності, а саме: діючи в межах своїх повноважень та компетенції, вирішуючи лише ті питання, що винесені на розгляд сторонами та віднесені до їх повноважень, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створив необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, у зв'язку з чим не наділений повноваженнями за власною ініціативою ініціювати проведення певних слідчих /розшукових/ дій, оскільки функції державного обвинувачення, захисту та

судового розгляду не можуть покладатися на один і той самий орган, суд приходить до висновку про те, що усі докази здобуті внаслідок провокації злочину, не можуть враховуватись при постановленні вироку, оскільки є недопустимими, а відтак в діях Гречківського П.М. та Шкляра О.С. відсутній склад інкримінованого їм кримінального правопорушення.

Відповідно до положень ст. 62 Конституції України, ст. 17 КПК України, в основу вироку можуть бути покладені тільки достовірні докази, досліджені в судовому засіданні. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності обвинувачення, якщо їх неможливо усунути, повинні тлумачитись на користь обвинуваченого. Коли зібрані по справі докази не підтверджують обвинувачення і всі можливості збирання додаткових доказів вичерпані, суд зобов'язаний ухвалити виправдувальний вирок.

Згідно з положеннями ч.1 ст. 373 КПК України, виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що: 1) вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; 2) кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; 3) в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення.

Таким чином, з урахуванням викладеного раніше, в ході судового розгляду, за наслідками всебічного, повного й неупередженого дослідження всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінивши кожний доказ наданий сторонами обвинувачення та захисту з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку, суд приходить до висновку, що висунуте Гречківському П.М. та Шкляру О.С. обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 15 та ч. 4 ст. 190 КК України, не знайшло свого підтвердження, оскільки достатніх та допустимих доказів на доведення участі у вчиненні інкримінованого кримінального правопорушення, стороною обвинувачення не надано, судом не виявлено, в зв'язку з чим суд вважає за необхідне в силу презумпції невинуватості, закріпленої у ст.62 Конституції України, виправдати обвинувачених на підставі п.2 ч.1 ст. 373 КПК України, оскільки у судовому засіданні не було доведено, що Шкляром О.П., Гречківським П.М. вчинено кримінальне правопорушення, передбачене ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України.

На підставі наведеного, керуючись ст. 374-376 КПК України, суд –

У Х В А Л И В :

Гречківського Павла Миколайовича визнати невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, виправдати у зв'язку з недоведеністю, що Гречківський Павло Миколайович вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України.

Шкляра Олега Степановича визнати невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України, виправдати у зв'язку з недоведеністю, що Шкляр Олег Степанович вчинив кримінальне

38
правопорушення, передбачене ч.3 ст.15, ч.4 ст.190 КК України.

Запобіжний захід, застосований до Гречківського Павла Миколайовича Шкляра Олега Степановича у вигляді застави, - скасувати, повернувши заставу в розмірі 3 895 606 грн., внесену за Гречківського П.М., та Шкляра О.П. кожного окремо - заставодавцям.

Скасувати арешт майна, а саме:

автомобіля марки «AUDI A8 L» д.н.з. , 2012 року випуску,
чорного кольору, номер кузова ;
автомобіля марки «LANDROVER» д.н.з. , 2013 року випуску,
білого кольору, номер кузова ;
автомобіля марки «MAYBACH 57» д.н.з. , 2008 року випуску,
чорного кольору, номер кузова , накладений ухвалою
Печерського районного суду міста Києва від 22 вересня 2016 року,
автомобіля Тойота модель Камрі чорного кольору реєстраційний номер
, накладений ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 22
вересня 2016 року на майно Шкляра О.С.

Речові докази - грошові кошти відповідно до постанови старшого слідчого в ОВС третього СВ управління з розслідування кримінальних проваджень у сфері економіки Департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Генеральної прокуратури України від 24 листопада 2016 року - залишити в матеріалах кримінального провадження.

На вирок можуть бути подані учасниками судового провадження апеляційні скарги до Київського апеляційного суду через Шевченківський районний суд м. Києва протягом тридцяти днів з моменту його проголошення, а особою, яка перебуває під вартою, - в той же строк з моменту отримання копії вироку.

Якщо вирок ухвалено без виклику особи, яка його оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку. Копія вироку негайно після його проголошення вручається обвинуваченому та прокурору.

Судді

Прошито та
пронумеровано
на 2

Харіна О.П.

Гісина І.О.

Секретар